

PEMK

8.XI.
1972

DYNAMO-GÓRNIK

KIJÓW

ZABRZE

Całym sercem witamy kijowian!

A więc znów na piłkarskim szlaku skrzyżowały się drogi Górnika Zabrze i Dynama Kijów. Znów ożyją wielkie emocje, stadion wypełni się po brzegi, miliony widzów zasiądą przed telewizorami. Gdy poznaliśmy wyniki losowania kolejnej rundy Pucharu Europy, zdawaliśmy sobie sprawę, iż los przydzielił nam partnera wysokiej klasy, że przyjdzie nam się zmierzyć z jedenastką o ustalonej renomie, z drużyną o międzynarodowej sławie, nazzpikowaną reprezentantami ZSRR. Równocześnie jednak nie ukrywaliśmy zadowolenia, iż dzięki temu będziemy mogli odnowić tradycyjne, przyjaźielskie kontakty obydwu naszych klubów, że będziemy mogli wzbogacić nasze braterskie stosunki o nowe treści.

Warto przypomnieć, że nasze kontakty z radzieckimi piłkarzami datują się już od dawna. Oto bowiem już w 1946 roku gościliśmy w Polsce drużynę moskiewskiego Torpeda, która zremisowała wówczas z nieoficjalną reprezentacją Polski 1:1 i wygrała 3:1 z reprezentacją Łodzi. Potem przyszła kolej na wizyty innych klubów, na występy reprezentacji Kraju Rad.

Dynamo Kijów gościć będziemy na śląskiej ziemi już po raz czwarty. Najpierw były towarzyskie mecze w Chorzowie i Zabrzu, a potem — w listopadzie 1967 roku — Górnik wkroczył w szranki pucharowych pojedynków z kijowskimi dynamowcami. Było Dynamo wówczas opromienione zwycięstwem nad sławnym Celtikiem Glasgow na jego własnym terenie, a jednak wielokrotnemu mistrzowi Polski udało się sforsować tę przeszkodę. W Kijowie Górnik wygrał nieoczekiwanie 2:1, w Chorzowie na śląskim „stutysięczniku” było 1:1 i ten rezultat zapewnił zabrzeńczykom awans do ćwierćfinału Pucharu Europy.

Od tamtych czasów wiele się jednak zmieniło. I w Zabrzu i w Kijowie. Zmienił się nieco styl gry obydwu zespołów, zmieniły się składy, bo przecież prawa biologii są nieubłagane i dopływ młodych piłkarzy jest zjawiskiem naturalnym. Nie znaczy to jednak wcale, że zmiany te odbiły się niekorzystnie na klasie Górnika i Dynama. Wręcz przeciwnie. Przecież zabrzeński zespół to niemal 50 procent polskiej „złotej jedenastki” z Igrzysk w Monachium, a i w kijowskiej drużynie nie brakuje olimpijczyków, że wspomnę choćby tylko takie piłkarskie znakomitości, jak następca Jaszina, bramkarz Rudakow, czy świetny strzelec — nawiasem mówiąc zdobywca bramki w meczu Polska—ZSRR na Olimpiadzie — Blochin.

Mamy już za sobą występ na centralnym stadionie Kijowa, przed nami rewanżowe spotkanie na chorzowskim gigancie. Wracam pamięcią do okresu sprzed dwóch tygodni, do naszej wizyty w stolicy radzieckiej Ukrainy. Ale nie o aspekcie sportowym będzie tu mowa.

Byliśmy wręcz urzeczeni i nadal jesteśmy pod wrażeniem niezwykle serdecznego przyjęcia, jakie nam zgotowali gospodarze. Powiem wprost, że z taką serdecznością nie spotkaliśmy się podczas żadnego z naszych piłkarskich wojaży. Organizatorzy zawodów, działacze kijowskiego Dynama starali się uprzedzać każde nasze życzenie. Na ulicy przypadkowi przechodnie rozpoznawali i poznawali polskich piłkarzy. Na stadionie zetknęliśmy się z widow-

nią wymagającą, ale nader obiektywną i o wysokiej kulturze sportowego dopingu.

Chcemy odplacić się kijowianom sercem za serce, chcemy ich podjąć na Śląsku równie serdecznie, jak oni podejmowali nas. Jestem głęboko przekonany, że z taką samą serdecznością przyjmie Śląska widownia naszych gości, że dopingując Górnik nie będzie szczędzić także oklasków dla udanych zagrań dynamowców. Bo przecież na tym także polega urok sportu, na tym także polega smak wielkiej piłkarskiej przygody...

Cieszę się, że ten mecz rozgrywany jest w przededniu 50 rocznicy powstania Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, w przededniu jubileuszu, który jest świętem całej postępowej ludzkości. Tradycje braterstwa i przyjaźni polsko-radzieckiej są bogate i nieustannie wzbogacane przez każdy dzień powszechni. We wszystkich dziedzinach życia, także w sporcie, także na boisku...

Mgr inż. ERYK WYRA
Prezes „Górnika” Zabrze

50 lat sportu ZSRR

To już pięćdziesiąt lat, lecz gdyby spojrzeć na osiągnięcia sportu radzieckiego to dopiero 50 lat. Ile w tak krótkim czasie zrobiono. Kraj Rad startował z punktu zerowego — tradycji sportowych nie miał żadnych, bazy sportowej również. Ile od tych czasów się zmieniło. Obecnie Związek Radziecki jest pierwszą potęgą świata, 40 milionów ludzi uprawia w ZSRR czynnie sport, działa 211 848 klubów, a w samym tylko 1971 roku rząd wydał na kulturę fizyczną 9,3 miliarda rubli.

Nie więc dziwnego, że sukcesy sportowców radzieckich na międzynarodowych arenach są tak wielkie, że nie ma poważniejszej imprezy, w której faworytami nie byłiby zawodnicy radzieccy. Ale nie tylko wielkim wyczynem może szczycić się Kraj Rad. Również w dziedzinie sportu masowego Związek Radziecki przoduje w świecie. XXIV Zjazd KPZR zobowiązał pracowników instytucji kultury fizycznej, wprowadzanie ich w życie jak najszerszych rzesz radzieckiego narodu. U źródła tego leży troska leninowskiej partii o człowieka, jego wszechstronny rozwój i zdrowie całego narodu.

Wytyczne XXIV Zjazdu KPZR posłużyły Komitetowi Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR do przyjęcia uchwały „O pięcioletnim planie rozwoju kultury fizycznej i masowego sportu w ZSRR na lata 1971—1975 i prognozie na 1980 rok”. Główny akcent położono na propagowanie tych form kultury fizycznej i sportu, które wywodzą się z potrzeb życia, a więc na rozwój ruchu spartakiad wewnątrz — i międzyzakładowych oraz związkowych, na wychowanie fizyczne jako element rekreacji podczas procesu pracy. Jednocześnie podkreślono konieczność zwiększenia ilości podmiejskich ośrodków wypoczynku, stworzenia takich warunków, aby bez względu na wiek każdy mógł uprawiać ulubioną dyscyplinę sportu.

Komitet KFiS zaaprobował prognozę opracowaną przez Główny Zarząd Wychowania Fizycznego przy KKFIS oraz Wszechzwiązkowy Instytut Kultury Fizycznej. Przewiduje ona, że na terenie Kraju Rad w 1980 roku będzie 60—65 milionów ludzi systematycznie uprawiających sport, 10—11 mln sportowców klasy krajowej i około 1500 mistrzów klasy międzynarodowej. Droga do realizacji tych celów, obok wymienionych wyżej sposobów, prowadzi przez rozszerzenie sieci szkół sportowych: podstawowych, średnich, wyższych oraz aktywizację życia sportowego w kolchozach i sowchozach.

Nie dziwny się więc, że przy takim podejściu do sportu radzieckie owoce pięćdziesięcioletni są tak obfite, nie dziwny się dlaczego radziecki sport stanowi taką potęgę, dlaczego obecnie jest ponad 3000 wielkich stadionów, 48 000 wyspecjalizowanych hal sportowych, 238 000 boisk i 19 instytutów kultury fizycznej. Wszystko to oznacza partyjną troskę o zdrowie obywateli. Zawsze w Kraju Rad partia i rząd dbały o to, by naród miał warunki do uprawiania sportu i zachowania zdrowia, do odpoczynku.

20 lat na olimpijskim szlaku radzieckiego sportu

Sledząc występy radzieckich olimpijczyków na arenach XX igrzysk w Monachium, przeglądając klasyfikacje medalowe i punktowe ostatniej olimpiady, nie wszyscy zdajemy sobie sprawę, jak krótkie tradycje mają sportowcy ZSRR w występach w tej największej sportowej imprezie naszych czasów. Minęło bowiem zaledwie 20 lat od pierwszego startu ekipy Kraju Rad na igrzyskach XV olimpiady w Helsinkach, gdzie nastąpił debiut zespołu radzieckiego.

Sportowcy z napisem „CCCP” na dresach wywołali w stolicy Finlandii niesamowitą wręcz furorę. W gronie potentatów światowego sportu przebojem wywalczyli eksponowane miejsce — pozycję na szczycie sportowej hierarchii krajów całego świata. To właśnie był przełomowy moment, kiedy nieznani z występów na międzynarodowej arenie sportowcy ZSRR z miejsca stali się kandydatem do zwycięstwa w klasyfikacji zespołowej, która, choć nieoficjalna, cieszy się niesłabnącym powodzeniem i popularnością we wszystkich krajach. Bezkonkurencyjna do tej pory ekipa USA napotkała rywala, który choć zdobył w premierowym występie o trzy medale mniej, to już w punktacji za sześć miejsc finałowych wyprzedził pewnych siebie Amerykanów. To było zaledwie 20 lat temu — start w Monachium, który przyniósł aż 99 medali, w tym 50 złotych! Był dopiero szóstym w olimpijskiej historii sportu radzieckiego! Dziś dorobek olimpijczyków tego kraju na letnich igrzyskach zamyka się wręcz niewiarygodną liczbą — 557 medali.

	złote	srebrne	brązowe	łącznie
1952 — Helsinki	23	28	21	72
1956 — Melbourne	34	29	32	95
1960 — Rzym	42	29	33	104
1964 — Tokio	30	31	35	96
1968 — Meksyk	29	32	30	91
1972 — Monachium	50	27	22	99
	208	176	173	557

Jeszcze później, bo dopiero w 1956 roku zadebiutowali sportowcy ZSRR na igrzyskach zimowych. Pierwszy występ we włoskiej miejscowości Cortina d'Ampezzo przyniósł awans do grona najlepszych niemal we wszystkich konkurencjach. W trakcie pięciu startów w igrzyskach zimowych plonem reprezentantów ZSRR stało się 36 złotych medali. Olimpiada w Sapporo zakończyła się zdecydowanym sukcesem ZSRR nad koalicją państw skandynawskich w każdej z prowadzonych punktacji, a sylwetka „królowej nart” — Galiny Kulakowej (3 złote krążki) przejdzie do historii narciarstwa. Nikomu

nie udało się w Sapporo zahamować zwycięskiego pochodu hokeistów radzieckich, którzy tylko w Squaw Valley nie zdobyli olimpijskiego lauru.

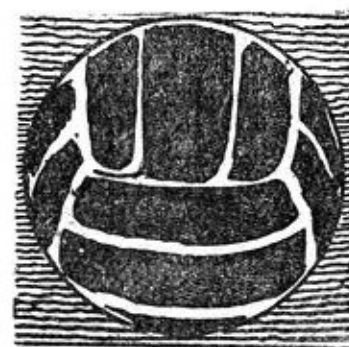
A więc w sumie — na igrzyskach letnich i zimowych — radzieccy olimpijczycy zgromadzili grubo ponad 600 medali, w tym aż 244 najcenniejsze, złote! Wspaniały dorobek, który sądząc po dynamicznym, wszechstronnym rozwoju sportu i kultury fizycznej w ZSRR będzie wzrastał także w czasie następnych Olimpiad.

Ostatnie zmagania najlepszych sportowców w Sapporo i Monachium mamy jeszcze wszyscy w pamięci. Wspaniali ciężarowcy z najsilniejszym człowiekiem na świecie, **Aleksiejewem**, popis zapaśników z silnym jak niedźwiedź... **Miedwiediem**, sensacja pod koszem — detronizacja niepokonanej drużyny USA, doskonali strzelcy, szermierze, świetni — na torze i na szosie — kolarze, bokserzy, gimnastycy. Nie ma takiej dziedziny, w której sportowcy ZSRR nie należeliby do potencjalnych medalistów.

Na głównej arenie IO w Monachium, gdzie toczyli pojedynki mistrzowie „królowej sportów” przydomek „kolekcjonerki rekordów” zyskała sobie **Ludmila Bragina**. Trzy biegi na 1500 m i każdy zakończony rekordem świata — wyczyn, jaki trudno będzie kiedykolwiek powtórzyć! Zwycięzca najtrudniejszej konkurencji lekkoatletycznej — dziesięcioboista **Awilow**, złoty medal także ozdobił rekordem świata. Te nazwiska przejdą do historii współczesnego olimpizmu. Ale przecież w szeregach olimpijczyków ZSRR jest wiele fenomenalnych sylwetek, które, mimo iż od ich wyczynów upłynęły lata i zblakły ówczesne rekordy, ciągle fascynują swą wielkością. **Laryssa Łatynina** — zdobywczyni 17 (!) olimpijskich medali, **Lidia Skoblikowa** — triumfatorka wszystkich czterech konkurencji łyżwiarskich w Innsbrucku, wspaniali lekkoatleci — **Nina Dumbadze**, słynny „**Wołodja**” **Kuc**, **Walery Brumel**, gimnastyk **Wiktor Czukarin**. To tylko nieliczne z nazwisk największych sportowców.

Z każdym rokiem starych mistrzów zastępują młodzi, utalentowani kandydaci do poznania smaku sportowej sławy. Czy pamiętacie wyczyny młodziutkiej nastolatki — **Oli Korbut** na równoważni w monachijskiej hali gimnastycznej? Ogromna popularność sportu w Kraju Rad jest gwarancją, że jeszcze nie raz usłyszymy o sukcesach reprezentantów ZSRR. Wiele korzystamy z bezpośrednich kontaktów ze sportem radzieckim, z pomocy znakomitych trenerów, którzy w wielu dyscyplinach stali się współtwórcami sukcesów reprezentantów Polski.

I jeszcze jedna ciekawostka — choć szachy nie dla wszystkich są „poważnym” sportem, warto wiedzieć, że od debiutu radzieckich mistrzów szachownicy w 1952 r. na olimpiadzie szachowej nieprzerwanie dzierżą prymat. Ostatnio w Skopje wywalczyli kolejny złoty medal. Jeszcze jeden do bogatego skarbca olimpijskich wawrzynów radzieckiego sportu.

Ukraińscy sportowcy są doskonale znani nie tylko w Związku Radzieckim, gdzie należą do ścisłej czołówki Spartakiady Narodów; gigantycznej imprezy, w której biorą udział miliony sportowców ze wszystkich republik radzieckich. Reprezentanci Ukrainy — „ziemi mistrzów”, zaliczani są do grona najlepszych w ZSRR i obok sportowców Moskwy, Leningradu i Rosyjskiej FSRR dźwierzają prym w radzieckim sporcie.

Nie jest więc przypadkiem, że w olimpijskiej ekipie w Monachium reprezentanci Ukrainy stanowili znaczną część reprezentacji Kraju Rad. Nie jest też przypadkiem, że dwa, najbardziej fascynujące miłośników sportu tytuły — najsilniejszego i najszybszego człowieka na świecie zdobyli bezapelacyjnie podczas igrzysk w Monachium właśnie reprezentanci Ukrainy. Nazwisk nie trzeba chyba przypominać, ale warto bliżej poznać sylwetki wielkich bohaterów XX Olimpiady.

Dziennikarze nadali mu przydomek „sprinter z retorty”. Ale przecież zaledwie 23-letni sprinter kijowskiego, akademickiego klubu „Buriewiestnik” — Walery Borzow jest najlepszym przykładem potrzeby współdziałania wielu naukowców w procesie treningu sportowego. Jego trener W. Pietrowski wiele miesięcy poświęcił wraz ze specjalistami innych dziedzin nauki na ustalenie najbardziej optymalnej, niemal „aerodynamicznej” postawy w czasie biegu. Setki badań, doświadczeń i eksperymentów oraz solidne dawki treningowe otworzyły przed Borzowem drogę na tron światowego sprintu. Dwukrotny mistrz olimpijski na 100 i 200 m oraz srebrny medalista w Monachium, rekordzista Europy na obu dystansach sprinterskich, trzykrotny mistrz Europy (złoto w Atenach i dwa tytuły w Helsinkach) oraz trzykrotny mistrz „starego kontynentu” w hali — to wizytówka lekkoatlety, który zapisał jedną z najbardziej imponujących kart w historii „królowej sportów”.

Nie mniej powodów do dumy mają ukraińscy sympatycy sportu z popisów Wasyli Aleksiejewa. Siłacz z Szacht, trzykrotny mistrz Europy, dwukrotny mistrz świata, a rekordów trudno się już dziś doliczyć, także na pomoście w Monachium nie znalazł godnych siebie rywali. Jego pozycja na tronie najsilniejszego człowieka naszej doby wzrosła jeszcze bardziej z chwilą zlikwidowania wyciskania. W dwuboju, wydaje się, nikt mu w najbliższym czasie nie jest w stanie odebrać prymatu.

O piłkarskich sukcesach ulubieńców stolicy Ukrainy, piłkarzach Dynama piszemy na innym miejscu. Warto jednak przypomnieć, że właśnie reprezentanci klubu z metropolii nad Dnieprem przełamali trwającą równie ćwierć wieku hegemonię klubów moskiewskich w mistrzostwach ligi ZSRR.

Ale nie tylko w tych dyscyplinach liczą się na światowej arenie reprezentanci Ukrainy SRR. Koszykarze, kolarze, kajakarze, a nawet... żeglarze Ukrainy sięgają po najwyższe, olimpijskie laury.

Na dobrze znanym także naszym torowcom „Wielotreku” w Kijowie przygotowywali się do olimpijskiej victorii Celownikow i Siemieniec, najlepszy aktualnie tandem kolarski na świecie. Doskonały kajakarz — Szaparenko właśnie na wodach Dniepru doskonalił swe mistrzowskie umiejętności. Ogromna i piękna rzeka stanowi też poligon treningowy dla Walentego Mankina, jednej z najciekawszych sylwetek w żeglarskim światku. W Meksyku Mankin triumfował w klasie „Finn”. Po czterech latach wraz ze swym krajanem Dyrdyra okazał się bezapelacyjnie najlepszy w klasie „Tempest”. To wyczyn, jaki udaje się tylko najdoskonalszym żeglarzom.

Nazwiska wielu znamienitych zawodników, asów światowego sportu można by mnożyć w nieskończoność. Znamy ich przecież doskonale z rywalizacji z reprezentantami Polski. Szczególnie częstymi gośćmi są sportowcy Ukrainy na stadionach Śląska i Zagłębia. To nie przypadek. Jesteśmy przecież mieszkańcami regionu, który jest bliźniaczo podobny do ukraińskiego

Donbasu, wielkiego zagłębia przemysłowego. Nic więc dziwnego, że zarówno my, jak sportowcy Ukrainy z wielką radością i zadowoleniem przyjmujemy coraz żywsze kontakty reprezentantów obu krajów. Sportowa rywalizacja stanowi jeden z najwartościowszych elementów wzajemnej współpracy.

2:0 DO PRZERWY...

Pod nie najlepszymi auspicjami rozpoczęła się wyprawa piłkarzy Górnika Zabrze na pierwszy mecz II rundy Pucharu Europy Mistrzów Krajowych do Kijowa. W ostatnim spotkaniu ligowym rozegranym z Pogonią Szczecin na stadionie w Zabrzu, Górnik wygrał wprawdzie 1:0 inkasując jakże cenne 2 punkty, ale stracił swego etatowego stopera, podporę drużyny, Staszka Oślizę, który uległ kontuzji. Co to znaczyło w obliczu ciężkiego meczu w Kijowie nie trzeba chyba nikomu tłumaczyć, a sytuację pogarszał jeszcze fakt niezdolności do gry innego obrońcy, Latochy oraz to, że reprezentacyjny defensor Zygmunt Anczok, który leczył uraz pojechał na mecz z Dynamem praktycznie bez treningu po prawie miesięcznej przerwie. Nic dziwnego, że prowadzący zespół Górnika trenerzy, Kowalski i Węgier Szuets nie mieli zbyt wesołych min przed odjazdem. Z konieczności mogli liczyć tylko na czterech obrońców: Gorgonia, Wrażego, rekonwalescenta Zygmunta Anczoka i debiutanta Holewę, graczy strefy środkowej i napastników: Deję, Wilczka, Skowronka, Szoltyśka, Kwaśnego, Banasia, Lubańskiego, Szaryńskiego i Szarmacha. Najsilniejszą formacją byli dwaj rutynowani i znakomici bramkarze, Hubert Kostka oraz powracający do wysokiej formy, Jan Gomola. Te trudności kadrowe nie napawały optymizmem przed spotkaniem z Dynamem, tym bardziej, że przeciwnicy Górnika w swym ostatnim występie ligowym zaawizowali wysoką formę i dużą skuteczność wygrywając 6:1 z Neftczy Baku.

W Kijowie rewanż po pięciu latach — bo właśnie pięć lat temu w 1967 roku Górnik wyeliminował Dynamo z pucharowych rozgrywek — cieszył się wielkim zainteresowaniem. W dzień meczu ukazująca się w stolicy ukraińskiej SSR, „Sportiwna Gazeta” zamieściła na pierwszej stronie wywiady z trenerem Kowalskim oraz Zygfredem Szoltyśkiem. Już na wiele godzin przed wielkim pojedynkiem na Stadion im. ukraińskiej SSR ciągnęły nieprzebrane rzesze kibiców. Gdy oba zespoły wybiegły na zieloną murawę, na widowni znajdowało się 80 tys. ludzi co okazało się rekordem frekwencji na spotkaniach II rundy PEMK.

Trenerzy Górnika Zabrze zdecydowali, że mistrz Polski rozpocznie mecz w następującym zestawieniu: Gomola, Holewa, Gorgon, Wraż, Anczok, Szoltyś, Deja, Skowronek, Szaryński, Lubański, Szarmach. Jedenastka Dynama Kijów wybiegła w składzie: Rudakow, Doczenko, Sosnichin, Fomienko, Matwiejenko, Troszkin, Puzacz, Kołotow, Wieriemiejew, Byszowiec, Błochin.

Od początku spotkania zarysowała się przewaga Dynama. Gospodarze dyktowali tempo i zepchnęli zabrzanie do głębokiej defensywy. Górnicy którzy grali w ustawieniu 1-4-4-2 pozostawili w przodzie Szarmacha i Lubańskiego, a reszta drużyny miała za zadanie rozbić napór przeciwnika. W pierwszej połowie założenia taktyczne trenerów, Szuetsa i Kowalskiego święciły triumf. Mimo nieustannego ataku ulubieńców Kijowa zabrzanie utrzymali wynik bezbramkowy, w czym głównie zasługa świetnie interweniującego w obrębie własnej bramki, Gorgonia oraz znakomitego w tym dniu Gomoli, który popisał się wspaniałymi paradami przy obronie strzałów Matwiejenki i doskonałego reprezentacyjnego skrzydłowego ZSRR, Błochina. Już w pierwszej odsłonie trener Dynama Kijów, Sewidow wymienił dwóch zawodników: w miejsce Doczenki wszedł Damin, a Byszowca zastąpił Mun-tian.

Wydawało się, że gospodarze zniechęceni bezowocnym szturmem w dru-

giej części spotkania oddadzą inicjatywę Górnikowi. Nic jednak z tych rzeczy. Gdy tylko gwizdek sędziego rozpoczął drugą połowę, a już Dynamo rzuciło się znowu do skomasowanego ataku. Zbyt rzadko odciążana przez napastników obrona zabrzań musiała wreszcie ugiąć się pod naporem przeciwników. I stało się. W 60 min. w pozornie niegroźnej sytuacji został sfaulowany na polu karnym Błochin. Sędzia zarządził rzut karny, którego pewnym egzekutorem był Muntian. 1:0 dla Dynama Kijów. Drugą bramkę dla gospodarzy w 18 min. później uzyskał Puzacz. Wynik 2:0 utrzymał się do końca.

Czy Górnik już zakończył karierę w obecnej edycji PEMK? Utrata dwóch bramek w trudnym spotkaniu wyjazdowym nie przesądza definitywnie sprawy. W rewanżu wszystko jest do zyskania, nic do stracenia. Wiadomo, że zabranie w decydujących meczach potrafią się zmobilizować i zaprezentować pełną gamę swych nieprzeciętnych przecież umiejętności. Jak będzie 8 listopada na chorzowskim stutysięczniku?

Wiele na pewno będzie zależało od gorącego dopingu z którego publiczność ślaska jest znana. Wierzmy, że i tym razem dopomoże swoim ulubieńcom w bardzo trudnym dla nich egzaminie.

DYNAMO Kijów — GÓRNIK Zabrze 2:0 (0:0)

1:0 — Muntian, 60 min. (karny)

2:0 — Puzacz, 78 min.

Sędziował p. Minks (Węgry). Widzów 80 000.

DYNAMO: Rudakow, Doczenko (od 24 min. Damin), Sosnichin, Fomienko, Matwiejenko, Troszkin, Puzacz, Kołotow, Wieriemiejew, Byszowiec (od 29 min. Muntian), Błochin.

GÓRNIK: Gomola, Holewa, Gorgoń, Wraży, Anczok, Szotysik, Deja, Skowronek, Szaryński (od 74 min. Banaś), Lubański, Szarmach.

PO MECZU W KIJOWIE

Prezentujemy głosy prasy radzieckiej oraz wypowiedzi trenerów i zawodników po meczu w Kijowie, zakończonym zwycięstwem Dynama 2:0.

„SOWIECKI SPORT”

„Obiecującą zaliczkę uzyskali piłkarze Dynama przed rewanżowym spotkaniem w Chorzowie. Główna w tym zasługa doskonale tego dnia dysponowanego Muntiana, którego wejście wprowadziło w szeregi gospodarzy spokój i ład. Zabranie, którzy stawiali się na wywiezienie remisu, za mało absorbowali defensywę Dynama i obrońcy mogli spokojnie włączać się do akcji pod bramką Gomoli. W zespole Górnika najlepiej zaprezentowali się: bardzo ofiarnie broniący Gomola i świetny stoper Gorgoń”.

„SPORTIWNÁ GAZETA”

„Po pięciu latach nasze zespół zrewanżował się mistrzowi Polski za porażkę poniesioną w Kijowie. Role teraz były odwrócone. O ile wówczas zabranie kontrolowali grę to w środowym meczu warunki dyktowało Dynamo. Oczywiście trudno stwierdzić, czy dwubramkowa przewaga wystarczy do awansu. Tym niemniej nasz zespół zasłużył na słowa uznania za ambicję i nieustanny atak. W Górniku Zabrze pierwszoplanową postacią był Gorgoń.

W OBOZIE ZABRZAŃ I PRZECIWNİKÓW

Gyula Szuecs: „Wydaje się, że nie można winić piłkarzy za poniesioną porażkę. Wystąpiliśmy w tym spotkaniu w osłabieniu i trzeba powiedzieć, że nasze trudności kadrowe miały główny wpływ na niekorzystny dla nas rezultat. Uważam, że mimo przegranej nie straciliśmy szans awansu do ćwierćfinału — liczą się przecież dwa mecze”.

Jan Kowalski: „Zespół Dynama zaskoczył nas świetną grą. Nasi piłkarze dali z siebie wszystko by odwrócić niekorzystny przebieg wydarzeń na boisku w Kijowie. Nic jednak jeszcze nie zostało przesądzone — jesteśmy w stanie odrobić straty z Kijowa w Chorzowie. Tak więc nie załamujemy rąk”.

Jerzy Gorgoń: „Był to trudny przeciwnik i wygrał zasłużenie, niemniej jednak straciliśmy bramki w dość przypadkowy sposób na skutek dekoncentracji. W rewanżu postaramy się nie zawieść naszych kibiców”.

Jan Gomola: „Wydaje się, że zrobiłem co było w mojej mocy. Przy strzałach Muntiana i Puzacza nie miałem nic do powiedzenia. Doskonale współpracowało mi się z Jurkiem Gorgoniem”.

Hubert Kostka: „Siedząc na ławce rezerwowych miałem możliwość dokładnej obserwacji wydarzeń na boisku. Dynamo Kijów zaprezentowało się z jak najlepszej strony — jest to niezwykle groźny przeciwnik. Jestem pełen uznania dla Janka Gomoli, który bronił w wielkim stylu”.

Trener Dynama, Aleksander Sewidow: Gra była ostra, twarda lecz w ramach przepisów. Polscy piłkarze w pierwszej połowie umiejętnie się bronili, zwalniali tempo gry, ściśle kryli. Podczas przerwy zwróciłem uwagę moim podopiecznym na konieczność wykorzystania w większym stopniu skrzydłowych. Zastosowali się do poleceń i efekt był widoczny. Muszę podkreślić, że już dawno nie widziałem moich podopiecznych grających z taką wolą walki i zwycięstwa.

Radość w zespole zabrzana...

Rudakow następcą Jaszina

(Ulubieńcy Kijowa drużyną na eksport)

Pamięć kibiców rzadko zawodzi. Zresztą było to nie dawno w jesieni 1967. Po dość niespodziewanym zwycięstwie nad Celtikiem, Dynamo Kijów urosło nagle do roli faworyta w rozgrywkach Pucharu Europy Mistrzów Krajowych, ale dwa mecze z Górnikiem Zabrze — przegrana i remis (1:2 i 1:1) rozwiały nadzieje miłośników piłkarstwa Związku Radzieckiego. Do następnej rundy przeszli piłkarze polscy. Dynamo brało udział w rozgrywkach Pucharu Europy w sezonie 1967 i 1970 roku, w 1970 roku w drugiej rundzie zostało wyeliminowane przez Fiorentinę. Jako mistrzowie kraju 1971 r. kijowianie w obecnej edycji pucharu po raz trzeci biorą udział w tej najpopularniejszej piłkarskiej imprezie. Poza tym Dynamo jako pierwsza drużyna radziecka debiutowało w 1965 i 1966 w Pucharze Zdobywców Pucharów. Jest to więc zespół renomowany, dobrze znany na międzynarodowym rynku piłkarskim. Nieźle „ograny” w europejskich pucharach.

SEMPER FIDELIS EKSTRAKLASIE

Zespół Dynama Kijów powstał w 1927 roku. Od 1936 roku, kiedy to zaczęły się regularne rozgrywki o mistrzostwo ZSRR, kijowianie nieprzerwanie występują w ekstraklasie. W 34 mistrzostwach kraju dynamowcy mają na swoim koncie 884 spotkania, w tym 380 zwycięstw, 268 remisów, 236 porażek, i stosunek bramek 1358 : 1068 (stan na 10 października). Bardziej wymowny jest bilans ostatnich dziesięciu lat, od 1962 do 1972 r.: 361 spotkań, w tym 188 zwycięstw, 114 remisów i tylko 60 porażek i stosunek bramek 565 : 300. Pięć razy dynamowcy byli mistrzami Związku Radzieckiego — 1961, 1966, 1967, 1968, 1971. Pięć razy także byli wicemistrzami i raz zajmowali trzecie miejsce. Trzykrotnie zdobywali Puchar Związku Radzieckiego: 1954, 1964, 1966 roku. Najlepszym bombardierem Dynama wszystkich czasów pozostaje Wiktor Kaniński, który występował w latach 1956—1964 i ma na swoim koncie 80 zdobytych bramek. Trzej przedstawiciele klubu byli uznawani za najlepszych piłkarzy Kraju Rad: Andrzej Biba (1966), dzisiaj jest jednym z kierowników zespołu Dynamo, Włodzimierz Muntian (1969) i Jewgienij Rudakow (1971). Jeszcze w 1954 roku Dynamo, występując pierwszy raz za granicą jako zdobywca pucharu, było gościem polskich drużyn. Wtedy zremisowało z warszawską Gwardią 1:1, przegrało z chorzowskim Ruchem 0:5 i wygrało z LKS-em 5:3.

DRUŻYNA NA EKSPORT

Klub ma na koncie przeprowadzonych 105 międzynarodowych meczów towarzyskich. Przyjmował u siebie piłkarzy 25 krajów i występował na boiskach 15 państw. W spotkaniach o europejskie puchary dynamowcy Kijowa mają taki bilans: 1965/66 Puchar Zdobywców Pucharów Colraim (Irlandia Północna) 6:1,

4:0, Rosenborg z Norwegii 4:1, 2:0, Celtic 0:3, 1:1. Puchar Europy Mistrzów Klubowych: 1967 i 1968 rok: Celtic 2:1 i 1:1, Górnik 1:2, 1:1, 1969/70 Austria 2:1, 3:1, Fiorentina 1:2, 0:0 i w tym roku w pierwszym spotkaniu z mistrzem Austrii Svarovsky Wacker z Innsbrucku dynamowcy wygrali 1:0 na boisku przeciwnika i 2:0 u siebie.

REWANŻ ZA LIGĘ

W obecnym sezonie dynamowcom nie bardzo się wiedzie w mistrzostwach krajowych. Po 23 kolejkach ligowych spotkań mają tylko 24 pkt, 8 zwycięstw, 8 remisów i 7 porażek, stosunek bramek 34:28 i dopiero X miejsce w tabeli. Jedyne nadzieje zatem dynamowcy wiążą z występem w rozgrywkach pucharów europejskich. Losowanie II rundy pucharu przyjęto z mieszanymi uczuciami. Wyniki sprzed pięciu laty i niedawne zwycięstwo piłkarzy polskich na igrzyskach olimpijskich, a także nie równa gra w bieżącym sezonie zapowiadają, że zbliżające się mecze z Górnikiem będą trudne i budzą pewien niepokój u kibiców Dynamo Kijów.

Na nierówne występy Dynamo w ciągu tego roku wpłynęło wiele przyczyn. Już na początku sezonu doznali ciężkich kontuzji dwaj czołowi napastnicy. Witali Chmielnicki i debiutujący w Dynamo Witali Szewczenko, który w zeszłym roku grał w Nefti Baku i był reprezentantem drużyny narodowej. Obydwaj dotychczas pauzują. Zmienną jest forma czołowych zawodników zespołu Sosnichina, Muntiana oraz najlepszego strzelca Byszowca, który ma na koncie 47 bramek po 36 meczach. To wszystko nie pozwoliło zespołowi rozwinąć pełnego biegu, jakiego oczekiwano po wygraniu zeszłego roku mistrzowskiego tytułu (w pięknym stylu).

WSZYSTKO O KADRZE

W tej chwili barw kijowskiego Dynamo bronią następujący zawodnicy: w bramce występuje Jewgienij Rudakow (30), wielokrotny reprezentant Kraju Rad, uznany w zeszłym roku za najlepszego piłkarza ZSRR. Pierwszy raz tego zaszczytu doznał bramkarz. Następca Jaszina w bramce zespołu narodowego Rudakow jest obdarzony niezwykłym refleksem, co pozwala mu w krytycznych momentach wychodzić obronną ręką. Wysoki wzrost (192) powoduje, że pewnie wychwytywa wszystkie górne piłki. W tym sezonie zresztą bardzo trudnym dla niego ze względu na częste występy w reprezentacji, w swojej drużynie Rudakow gra nie nadzwyczajnie. Dotychczas w zespole Dynamo rozegrał 165 meczów.

Na prawej obronie gra Siergiej Docenko (25), były reprezentant młodzieżowej drużyny. Nie jest wysoki ale bardzo szybki, bojowy i techniczny gracz. Wyróżnia się agresywnością. Często wchodzi do ataku i nawet strzela bramki. W Dynamo gra drugi sezon, zaczynał karierę w zespole Pachtakor Taszkent. W ekstraklasie radzieckiej rozegrał 159 meczów, zdobył 6 bramek.

Parę reprezentacyjnych stoperów tworzą: weteran Władimir Sosnichin (30) i młodszy od niego o 5 lat Stefan Reszko. W tej parze bryluje bojowy Sosnichin, nieustępliwy w walce, potrafi z zimną krwią ogrywać zwodami napastników na własnym polu karnym, czym przyprawia o dreszcze widzów. Sosnichin występuje w Dynamo już 10 lat. Rozegrał w barwach klubu 277 spotkań, strzelił dwie bramki. Jego partner wysoki, czarnowłosy Reszko obdarzony jest wyśmienitą grą na „wyższym” pięttrze, wygrywa prawie wszystkie górne piłki. Ma za sobą 124 występy w ekstraklasie. Tę dwójkę uzupełniają Michaił Fomienko (24), który gra pierwszy sezon w Dynamo, poprzednio występował w zespole dzisiejszego lidera, w Zarii Wołoszylowgrad. Fomienko jest graczem uniwersalnym, z jednakowym powodzeniem występującym jako obrońca i po-

mocnik. W ekstraklasie rozegrał 80 spotkań i strzelił jedną bramkę. Ma 24 lata.

Wiktor Matwiejenko (23), 64 występy w barwach Dynamo, jedna bramka, lewy obrońca. Był już kandydatem do pierwszej reprezentacji. Szybki, posiada cechy nowoczesnego obrońcy i często włącza się do ataków. Brak mu jednak czasami skuteczności.

„ZŁOTY ŚRODEK”

Linia pomocy, to tradycyjnie najsilniejsza formacja drużyny. Wszyscy czterej pomocnicy to reprezentanci Kraju Rad. Włodzimierz Muntian (26), 177 spotkań w barwach klubu, strzelił 39 bramek, Włodzimierz Troszkin (25), 83 spotkania, 6 bramek, Wiktor Kołotow (23), 45 spotkań, 19 bramek, Włodzimierz Wieremiejew (24), 75 spotkań, 5 bramek. Na grze kombinowanej, szybkiej i agresywnej tej formacji budują trenerzy Dynamo sukcesy.

W ataku grają zazwyczaj tylko dwaj zawodnicy: najstarszy i najmłodszy w zespole: Anatoli Puzacz (31), 193 spotkania, 46 bramek i Oleg Błochin (20), 23 spotkania, 10 bramek. Ten ostatni występował już niejednokrotnie w pierwszej reprezentacji, choć zaczynał jeszcze w tym roku od młodzieżówki. Jest to najszybszy gracz ekstraklasy, gra na lewym skrzydle i pochodzi ze sprinterskiej rodziny. Jego matka, Katerina Adamienko była mistrzynią Związku Radzieckiego w sprincie przed wojną. W tej chwili Błochin prowadzi w tabeli strzelców pierwszej ligi ZSRR. Ma na swoim koncie 10 bramek.

W rezerwie Dynamo widzimy bramkarza Walerego Famochina (25), pierwszy sezon występuje w zespole, pomocnik Waczesław Koczubiński (19), grający na wszystkich pozycjach Aleksander Damin (20), młody, ambitny, uniwersalny gracz i napastnik Anatoli Byszowiec (26), niegdyś groźny napastnik, znany dobrze piłkarzom Górnika i polskim widzom, ale na skutek groźnych kontuzji grający dziś tylko w rezerwie. Trenerzy zespołu Dynamo: Aleksander Siewidow, a także dawni gracze zespołu Michaił Koman i Andrzej Biba.

„OBRONA — TO PORAŻKA”

Sewidow, zasłużony trener Związku Radzieckiego od wielu lat pracował w Dynamo Mińsk a w 1970 roku przed jeden sezon w drużynie Kajrat Ałma Ata, którą wprowadził do ekstraklasy. W Dynamo Kijów od razu osiągnął sukces. W pierwszym roku jego pracy zespół został mistrzem kraju. Po nadejściu wieści z Rzymu Sewidow powiedział: „Międzynarodowy autorytet Górnika nie potrzebuje komentarzy. Grać z tym zespołem będzie niezmiernie ciężko. Za najgroźniejszych uważam tandem Szoltyś — Lubański, bo właśnie oni strzelili wszystkie bramki dynamowcom w 1967 r. Bronić się w grze z Górnikiem to znaczy z góry przegrać. Tylko skuteczność w ataku i błędna gra w obronie może nam pomóc przebrnąć przez tę przeszkodę w rozgrywce pucharu europejskiego.

Taktyczne ustawienie Dynamo na boisku 4 obrońców, 4 pomocników i 2 napastników. Czwórka pomocników to przede wszystkim ... atak. Na jej koncie figuruje 16 goli, (tylko Troszkin nie strzelił żadnego). W Zabrzu otrzyma on zadanie krótkiego krycia, wyłączenia z gry kogoś najbardziej niebezpiecznego z zespołu przeciwnika.

Górnik w PKME...

Lp. Miejsce	Data	rzut rozgrywek	Przeciwnik	wynik	strzelcy bramek
1. Stadion Śląski	13.9.1961	I runda	Tottenham Londyn (Anglia)	4:2 (3:0)	Musiadek, Wilczek, Pol, samobójcza
2. Londyn	20.9.1961	I runda	Tottenham Londyn	1:8 (1:5)	Pol
3. Stadion Śląski	18.9.1963	I runda	Austria Wiedeń	1:0 (0:0)	Lentner
4. Wiedeń	2.10.1963	I runda	Austria Wiedeń	0:1 (0:0)	—
5. Wiedeń	9.10.1963	I runda	Austria Wiedeń	2:1 (0:0)	Pol, Musiadek
6. Stadion Śląski	13.11.1963	1/8 finału	Dukla Praga (CSRS)	2:0 (1:0)	Musiadek, Lubański
7. Praga	20.11.1963	1/8 finału	Dukla Praga (CSRS)	1:4 (0:2)	Szołtysik
8. Praga	6.9.1964	I runda	Dukla Praga (CSRS)	1:4 (1:1)	Lubański
9. Stadion Śląski	20.9.1964	I runda	Dukla Praga (CSRS)	3:0 (1:0)	Pol — 2, Musiadek
10. Duisburg (NRF)	14.10.1964	I runda	Dukla Praga (CSRS)	0:0 —	Los dla Dukli, —
11. Linz	15.9.1965	I runda	Lask Linz (Austria)	3:1 (2:0)	Wilczek — 2, Musiadek
12. Stadion Śląski	22.9.1965	I runda	Lask Linz (Austria)	2:1 (2:1)	Pol, Szołtysik
13. Praga	24.11.1965	1/8 finału	Sparta Praga (CSRS)	0:3 —	—
14. Stadion Śląski	22.11.1965	1/8 finału	Sparta Praga (CSRS)	1:2 (0:1)	Szołtysik
15. Zabrze	28.9.1966	I runda	Vorwaerts Berlin (NRD)	2:1 (1:1)	Pol — 2,
16. Berlin	12.10.1966	I runda	Vorwaerts Berlin (NRD)	1:2 (1:2)	Lubański
17. Budapeszt	26.10.1966	I runda	Vorwaerts Berlin (NRD)	3:1 (2:0)	Lubański — 2, Pol
18. Sofia	23.11.1966	1/8 finału	CSKA Sofia (Bułgaria)	0:4 (0:2)	—
19. Zabrze	7.12.1966	1/8 finału	CSKA Sofia (Bułgaria)	3:0 (3:0)	Pol — 2, Szołtysik
20. Stadion Śląski	20.9.1967	I runda	Djurgarden Sztokholm	3:0 (1:0)	Lubański — 2, Pol
21. Sztokholm	4.10.1967	I runda	Djurgarden Sztokholm	1:0 (1:0)	Musiadek
22. Kijów	17.11.1967	1/8 finału	Dynamo Kijów (ZSRR)	2:1 (1:1)	Szołtysik, Lubański
23. Stadion Śląski	29.11.1967	1/8 finału	Dynamo Kijów (ZSRR)	1:1 (1:1)	Szołtysik
24. Manchester	28.2.1968	1/4 finału	Manchester United (Anglia)	0:2 (0:0)	—
25. Stadion Śląski	13.3.1968	1/4 finału	Manchester United (Anglia)	1:0 (0:0)	Lubański
26. Marsylia	15.9.1971	I runda	Olimpique Marsylia	1:2 (1:1)	Lubański
27. Stadion Śląski	29.9.1971	I runda	Olimpique Marsylia	1:1 (1:0)	Anczok
28. Sliema	13.9.1972	I runda	Wanderers Sliema (Malta)	5:0 (3:0)	Lubański — 3, Banaś — 1, Wilczek — 1
29. Zabrze	27.9.1972	I runda	Wanderers Sliema (Malta)	5:0 (2:0)	Szołtysik — 1, Lubański — 1, Szarmach — 2, Oślizło — 1

Bilans startów w PKME — 29 gier: 16 zwycięz., 3 remisy, 10 porażek. Bramki 50:42 dla Górnika.
Strzelcy bramek (50): Lubański — 14, Pol — 12, Szołtysik — 7, Musiadek — 6, Wilczek — 4, Szarmach — 2, Lentner, Anczok, Banaś, Oślizło — po 1 i samobójcza — 1.

Górnik w PEZP...

Lp. Miejsce	Data	rzut rozgrywek	Przeciwnik	Wynik	Strzelcy bramek
1. Ateny	17.9.1969	I runda	Olympiakos Pireus (Grecja)	2:2 (2:0)	Wilczek — 2
2. Stadion Śląski	1.10.1969	I runda	Olympiakos Pireus (Grecja)	5:0 (1:0)	Banaś — 2, Wilczek, Skowronek, Szołtysik
3. Stadion Śląski	12.11.1969	1/8 finału	Rangers Glasgow (Szkocja)	3:1 (2:0)	Lubański — 2, Szaryński
4. Glasgow	26.11.1969	1/8 finału	Rangers Glasgow (Szkocja)	3:1 (0:1)	Olek, Lubański, Skowronek
5. Sofia	4.3.1970	1/4 finału	Lewski-Spartak Sofia	2:3 (1:2)	Szołtysik, Banaś,
6. Chorzów	18.3.1970	1/4 finału	Lewski-Spartak Sofia	2:1 (1:0)	Lubański, Banaś
7. Rzym	1.4.1970	1/2 finału	AS Roma (Włochy)	1:1 (1:0)	Banaś
8. Stadion Śląski	15.4.1970	1/2 finału	AS Roma (Włochy)	2:2 (1:1)	Lubański — 2
9. Strassbourg	22.4.1970	1/2 finału	AS Roma (Włochy)	1:1 (1:0)	Lubański
10. Wiedeń	29.4.1970	finał	Manchester City (Anglia)	1:2 (0:2)	Oślizło
11. Aalborg	17.9.1970	I runda	BK Aalborg (Dania)	1:0 (1:0)	Lubański
12. Zabrze	30.9.1970	I runda	BK Aalborg (Dania)	8:1 (3:1)	Lubański — 2, Wilim — 2, Olek — 2, Szaryński — 1, Szołtysik — 1
13. Izmir	22.10.1970	1/8 finału	Goeztepe Izmir (Turcja)	1:0 (1:0)	Lubański
14. Zabrze	4.11.1970	1/8 finału	Goeztepe Izmir (Turcja)	3:0 (1:0)	Lubański, Banaś, Szaryński
15. Stadion Śląski	10.3.1971	1/4 finału	Manchester City (Anglia)	2:0 (2:0)	Lubański, Wilczek
16. Manchester	24.3.1971	1/4 finału	Manchester City (Anglia)	0:2 (0:2)	—
17. Kopenhaga	31.3.1971	1/4 finału	Manchester City (Anglia)	1:3 (0:2)	Lubański

Bilans startów w PEZP: 17 gier — 9 zwycięz., 4 remisy, 4 porażki; bramki — 30:20.
Strzelcy bramek (38): Lubański — 15, Banaś — 6, Wilczek — 4, Szołtysik — 3, Olek — 3, Szaryński — 2, Skowronek — 2, Wilim — 2, Oślizło — 1.

Radzieckie drużyny w europejskich Pucharach

PKME

1966/67	— I runda —	Inter Mediolan —	Torpedo Moskwa 1:0, 0:0
1967/68	— I runda —	Dynamo Kijów —	Celtic Glasgow 2:1, 1:1
	— II runda —	Górniki Zabrze —	Dynamo Kijów 2:1, 1:1
1968/69	—	mistrz ZSRR nie startował	
1969/70	— I runda —	Dynamo Kijów —	Austria Wiedeń 3:1, 2:1
	— II runda —	Florentina —	Dynamo Kijów 0:0, 2:1
1970/71	— I runda —	FC Bazylea —	Spartak Moskwa 2:1, 2:3
1971/72	— I runda —	CSKA Moskwa —	Galatasary 1:1, 3:0
	— II runda —	CSKA Moskwa —	Standard Liege 1:0, 0:2
1972/73	— I runda —	Dynamo Kijów —	Swarovsky Innsbruck 1:0, 2:0
	— I runda —	Dynamo Kijów —	GÓRNIK Zabrze ?

PEZP

1966/67	— I runda —	Spartak Moskwa —	OFK Belgrad 3:1, 3:0
	— II runda —	Spartak Moskwa —	Rapid Wiedeń 1:1, 0:1
1965/66	— I runda —	Dynamo Kijów —	Coleraine (Irl) 6:1, 4:0
	— II runda —	Dynamo Kijów —	Rosenborg Trondheim 4:1, 2:0
	1/4	—	Dynamo Kijów — Celtic Glasgow 1:1, 0:3
1967/68	— I runda —	Torpedo Moskwa —	Motor Zwickau 0:0, 1:0
	— II runda —	Torpedo Moskwa —	Spartak Trnawa 3:0, 3:1
	1/4	—	Cardiff City — Torpedo Moskwa 1:0, 0:1, 1:0
1968/69	—	zdobywca Pucharu ZSRR nie startował	
1969/70	— I runda —	Torpedo Moskwa —	Rapid Wiedeń 0:0, 1:1, los Rapid
1970/71	— I runda —	Karpaty Lwów —	Steaua Bukareszt 3:3, 0:1
1971/72	— I runda —	Dynamo Moskwa —	Olympiakos Pireus 2:0, 2:1
	— II runda —	Dynamo Moskwa —	Eskisehirspor (Turcja) 1:0, 1:0
	1/4	—	Dynamo Moskwa — Crvena Zvezda 2:1, 1:1
półfinał	—	Dynamo Moskwa —	Dynamo Berlin 1:1, 1:1, 1:1 (los)
finał	—	Glasgow Rangers —	Dynamo Moskwa 3:2
1972/73	— I runda —	Spartak Moskwa —	ADO den Haga 1:0, 0:0.

Gdzie dwóch się bije... korzysta Z. Anczok

I znowu wspaniały dzień miał Lubański

Na piłkarskim rynku

w sezenie 1971-1972

PEMK

O zakwalifikowanie się:

FC Valencia — Union Luksemburg 3:1 1:0

Eliminacje

Cork Hibernians — Borussia Moenchengladbach 0:5 1:2
 Ajax Amsterdam — Dynamo Drezno 2:0 0:0
 Wacker Innsbruck — Benfica Lizbona 0:4 0:3
 Reipas Lahti — Grasshoppers Zurych 1:1 0:8
 Galatasaray Istambul — CSKA Moskwa 1:1 0:3
 Standard Liege — Linfield Belfast 2:0 3:2
 B 1903 Kopenhaga — Celtic Glasgow 2:1 0:3
 Feyenoord Rotterdam — Olympiakos Nikozja 8:0 9:0
 Dinamo Bukareszt — Spartak Trnawa 0:0 2:2
 Inter Mediolan — AEK Ateny 4:1 2:3
 Ujpest Budapeszt — Malmoe FF 4:0 0:1
 OLYMPIQUE MARSYLIA — GÓRNIK ZABRZE 2:1 1:1
 CSKA Sofia — Partisani Tirana 3:0 1:0
 FC Valencia — Hajduk Split 0:0 1:1
 Sliema Wanderers — IA Akranes 4:0 0:0
 Stroemsgodset Drammen — Arsenal Londyn 1:3 0:4

1/8 finału

Borussia Moenchengladbach — Inter Mediolan 7:1 2:4 0:0
 (Borussia 7:1 po rzutach karnych
 Mecz rewanżowy 0:0 w Berlinie)
 Grasshoppers Zurych — Arsenal Londyn 0:2 0:3
 Olympique Marsylia — Ajax Amsterdam 1:2 1:4
 Dinamo Bukareszt — Feyenoord Rotterdam 0:3 0:2
 Celtic Glasgow — Sliema Wanderers 5:0 2:1
 CSKA Moskwa — Standard Liege 1:0 0:2
 FC Valencia — Ujpest Budapeszt 0:1 1:2
 Benfica Lizbona — CSKA Sofia 2:1 0:0

Cwierćfinał

Ujpest Budapeszt — Celtic Glasgow 1:2 1:1
 Feyenoord Rotterdam — Benfica Lizbona 1:0 1:5
 Ajax Amsterdam — Arsenal Londyn 2:1 1:0
 Inter Mediolan — Standard Liege 1:0 1:2

Półfinał

Inter Mediolan — Celtic Glasgow 0:0 0:0
 Inter 5:3 zwycięża po rzutach karnych
 Ajax Amsterdam — Benfica Lizbona 1:0 0:0

Finał 31 maja w Rotterdamie

Ajax Amsterdam — Inter Mediolan 2:0

PEZP

O zakwalifikowanie się

B 1909 Odense — Austria Wiedeń 4:2 0:2
 Hibernian La Valetta — Fram Reykjavik 3:0 0:2

Eliminacje

Skoda Pilzno — Bayern Monachium 0:1 1:6
 Dynamo Berlin — Cardiff City 1:1 1:1
 Berlin 5:4 zwycięża po rzutach karnych
 Dinamo Tirana — Austria Wiedeń 1:1 0:1
 Servette Genewa — FC Liverpool 2:1 0:2
 Distillery Belfast — FC Barcelona 1:3 0:4
 Jeunesse Hautcharage — Chelsea Londyn 0:8 0:13
 FC Limerick — AC Torino 0:1 0:4
 Sporting Lizbona — Lyn Oslo 4:0 3:0
 Banyasz Komlo — Crvena Zvezda Belgrad 2:7 2:1
 Olympiakos Pireus — Dynamo Moskwa 0:2 2:1
 Stade Rennes — Glasgow Rangers 1:1 0:1
 Spartak Sofia — Sparta Rotterdam 1:1 0:2
 ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC — ATVIDABERG FF 3:4 1:1
 Hibernian La Valetta — Steaua Bukareszt 0:0 0:1
 AC Beerschot — Anarthosis Famagusta 7:0 1:0
 Mikkeli MK — Eskisehirspor 0:0 0:4

1/8 finału

FC Liverpool — Bayern Monachium 0:0 1:3
 AC Beerschot — Dynamo Berlin 1:3 1:3
 Sparta Rotterdam — Crvena Zvezda Belgrad 1:1 1:2
 AC Torino — Austria Wiedeń 1:0 0:0
 Glasgow Rangers — Sporting Lizbona 3:2 3:4
 Eskisehirspor — Dynamo Moskwa 0:1 0:1
 FC Barcelona — Steaua Bukareszt 0:1 0:2
 Atvidaberg FF — Chelsea Londyn 0:0 1:1

Cwierćfinał

Steaua Bukareszt — Bayern Monachium 1:1 0:0
 Atvidaberg FF — Dynamo Berlin 0:2 2:2
 AS Torino — Glasgow Rangers 1:1 0:1
 Crvena Zvezda Belgrad — Dynamo Moskwa 1:2 1:1

Półfinał

Bayern Monachium — Glasgow Rangers 1:1 0:2
 Dynamo Berlin — Dynamo Moskwa 1:1 1:1
 Moskwa 4:1 zwycięża po rzutach karnych

Finał 24 maja w Barcelonie

Glasgow Rangers — Dynamo Moskwa

3:2

PUCHAR UEFA

I runda

Hertha BSC Berlin — Elfsborg Boras	3:1	4:1
Hamburger SV — FC St. Johnstone	2:1	0:3
AS St. Etienne — 1 FC Koeln	1:1	1:2
Glentoran Belfast — Eintracht Brunszwik	0:1	1:6
Carl Zeiss Jena — Lokomotywa Płowdiw	3:0	1:3
Chemie Halle — PSV Eindhoven	0:0	
(Chemie zrezygnowała z powodu porażu)		
Lierse SK — Leeds United	0:2	4:0
FC Dundee — Akademisk Kopenhaga	4:2	1:0
Rosenborg Trondheim — IFK Helsinki	3:0	1:0
Vasas Budapeszt — Shelbourne Dublin	1:0	1:1
Keflavik Reykjavik — Tottenham Hotspur	1:6	1:9
RC Celta de Vigo — FC Aberdeen	0:2	0:1
FC Den Haag — Aris Bonneweg	5:0	2:2
Wolverhampton — Academica Coimbra	3:0	4:1
FC Lugano — Legia Warszawa	1:3	0:0
FC Porto — FS Nantes	0:2	1:1
FC Southampton — Atletico Bilbao	2:1	0:2
SSC Napoli — Rapid Bukareszt	1:0	0:2
FC Bologna — RSC Anderlecht	1:1	2:0
Vitoria Setubal — Olimpique Nimes	1:0	1:2
Atletico Madryt — Panionios Ateny	2:1	0:1
FC Basel — Real Madryt	1:2	1:2
Marsa Malta — Juventus Turyn	0:6	0:5
Dinamo Zagrzeb — Botew Wraca	6:1	2:1
UT Arad — Austria Salzburg	4:1	1:3
Fenerbahce Istambu — Ferencvaros	1:1	1:3
AC Milan — Dighenis Akritas Morphu	4:0	3:0
Spartak Moskwa — VSS Koszyce	2:0	1:2
OFK Belgrad — Djurgarden Sztokholm	4:1	2:2
Železnica Sarajewo — FC Brugges	3:0	1:3
Zagłębie Wałbrzych — Union Teplice	1:0	3:2
Rapid Wiedeń — Vilaznia Kutari	—	—
(Rapid zwycięża w.o.)		

II runda

1. FC Koeln — FC Dundee	2:1	2:4
Eintracht Brunszwik — Atletico Bilbao	2:1	2:2
AC Milan — Hertha BSC Berlin	4:2	1:2
OFK Belgrad — Carl Zeiss Jena	1:1	0:4
FC Den Haag — Wolverhampton Wanderers	1:3	0:4
Real Madryt — PSV Eindhoven	3:1	0:2
Spartak Moskwa — Vitoria Setubal	0:0	0:4
Zagłębie Wałbrzych — UT Arad	1:1	1:2
Rosenborg Trondheim — Lierse SK	4:1	0:3
FC St. Johnstone — Vasas Budapeszt	2:0	0:1
Juventus Turyn — FC Aberdeen	2:0	1:1
Rapid Bukareszt — Legia Warszawa	4:0	0:2
Železnica Sarajewo — FC Bologna	1:1	2:2

FC Nantes — Tottenham Hotspur	0:0	0:1
Ferencvaros Budapeszt — Panionios Ateny	6:0	—
(Panionios został wykluczony)		
Dinamo Zagrzeb — Rapid Wiedeń	2:2	0:0

1/8 finału

Eintracht Brunszwik — Ferencvaros	1:2	2:5
AC Milan — FC Dundee	3:0	0:2
FC St. Johnstone — Železnica Sarajewo	1:0	1:5
UT Arad — Vitoria Setubal	3:0	0:1
Rapid Wiedeń — Juventus Turyn	0:1	1:4
PSV Eindhoven — Lierse SK	1:0	0:4
Carl Zeiss Jena — Wolverhampton	0:1	0:3
Tottenham Hotspur — Rapid Bukareszt	3:0	2:0

Czwierćfinał

AC Milan — Lierse SK	2:0	1:1
Juventus Turyn — Wolverhampton	1:1	1:2
UT Arad — Tottenham Hotspur	0:2	1:1
Ferencvaros — Železnica Sarajewo	1:2	2:1
Ferencvaros 5:4 zwycięża po rzutach karnych		

Półfinał

Tottenham — AC Milan	2:1	1:1
Ferencvaros — Wolverhampton	2:2	1:2

Finał 3 i 17 maja

Wolverhampton — Tottenham	1:2	1:1
---------------------------	-----	-----

MITROPACUP

Grupa I

Celik Zenica — Honved Budapeszt	3:0	0:3
Celik Zenica — Sparta Praga	2:0	2:0
Honved Budapeszt — Sparta Praga	2:1	3:2

1. Celik	4	3	0	1	7:3	6—2
2. Honved	4	3	0	1	8:6	6—2
3. Sparta	4	0	0	4	3:9	0—8

Grupa II

AC Florencja — Partizan Belgrad	3:0	1:2
AC Florencja — Vienna Wiedeń	3:0	2:1
Partizan Belgrad — Vienna Wiedeń	3:0	4:1

1. AC Florencja	4	3	0	1	9:5	6—2
2. Partizan	4	3	0	1	9:5	6—2
3. Vienna	4	0	0	4	2:12	0—8

MISTRZOSTWA EUROPY

Grupa I:

Rumunia — CSRS	2:1	0:1
Rumunia — Walia	2:0	0:0
Rumunia — Finlandia	3:0	4:0
CSRS — Walia	1:0	3:1
CSRS — Finlandia	1:1	4:0
Walia — Finlandia	3:0	1:0
1. Rumunia	9—3	11:2
2. CSRS	9—3	11:4
3. Walia	5—7	5:6
4. Finlandia	1—11	1:16

Grupa II:

Węgry — Bułgaria	2:2	0:3
Węgry — Francja	1:1	2:0
Węgry — Norwegia	4:0	3:1
Bułgaria — Francja	2:1	1:2
Bułgaria — Norwegia	1:1	4:1
Francja — Norwegia	3:1	3:1
1. Węgry	9—3	12:5
2. Bułgaria	7—5	11:7
3. Francja	7—5	10:8
4. Norwegia	1—11	5:18

Grupa III:

Anglia — Szwajcaria	1:1	3:2
Anglia — Grecja	3:0	2:0
Anglia — Malta	5:0	1:0
Szwajcaria — Grecja	1:0	1:0
Szwajcaria — Malta	5:0	2:1
Grecja — Malta	2:0	1:1
1. Anglia	11—1	15:4
2. Szwajcaria	9—3	12:5
3. Grecja	5—9	3:8
4. Malta	1—11	2:16

Grupa IV:

ZSRR — Hiszpania	2:1	0:0
ZSRR — Irlandia Płn.	1:0	1:1
ZSRR — Cypr	6:1	3:1
Hiszpania — Irlandia Płn.	3:0	1:1
Hiszpania — Cypr	7:0	2:0
Irlandia Płn. — Cypr	5:0	3:0
1. ZSRR	10—2	13:4
2. Hiszpania	8—4	14:3
3. Irlandia Płn.	6—6	10:6
4. Cypr	0—12	2:26

Grupa V:

Belgia — Portugalia	3:0	1:1
Belgia — Szkocja	3:0	0:1
Belgia — Dania	2:0	2:1
Portugalia — Szkocja	2:0	1:2
Portugalia — Dania	5:0	1:0
Szkocja — Dania	1:0	0:1
1. Belgia	9—3	11:3
2. Portugalia	7—5	10:6
3. Szkocja	6—6	4:7
4. Dania	2—10	2:11

Grupa VI:

Włochy — Austria	2:2	2:1
Włochy — Szwecja	3:0	0:0
Włochy — Irlandia	3:0	2:1
Anglia — Szwecja	1:0	0:1
Austria — Irlandia	6:0	4:1
Szwecja — Irlandia	1:0	1:1
1. Włochy	10—2	12:4
2. Austria	7—5	14:6
3. Szwecja	6—6	3:5
4. Irlandia	1—11	3:17

Grupa VII:

Jugosławia — Holandia	2:0	1:1
Jugosławia — NRD	0:0	2:1
Jugosławia — Luksemburg	0:0	2:0
Holandia — NRD	3:2	0:1
Holandia — Luksemburg	6:0	8:0
NRD — Luksemburg	2:1	5:0
1. Jugosławia	9—3	7:2
2. Holandia	7—5	18:6
3. NRD	7—5	11:6
4. Luksemburg	1—11	1:23

Grupa VIII:

NRF — POLSKA	0:0	3:1
NRF — Turcja	1:1	3:0
NRF — Albania	2:0	1:0
POLSKA — Turcja	5:1	0:1
POLSKA — Albania	3:0	1:1
Turcja — Albania	2:1	0:3
1. NRF	10—2	10:2
2. POLSKA	6—6	10:6
3. Turcja	5—7	5:13
4. Albania	3—9	5:9

Cwierćfinały

Anglia — NRF	1:3	0:0
Włochy — Belgia	0:0	1:2
Węgry — Rumunia	1:1	2:2
Jugosławia — ZSRR	0:0	0:3

Półfinały

Belgia — NRF	1:2
ZSRR — Węgry	1:0

Mecz o III i IV miejsce

Belgia — Węgry	2:1
----------------	-----

Final

NRF — ZSRR	3:0
------------	-----

MISTRZOSTWA EUROPY JUNIORÓW**Grupa I:**

CSRS — Rumunia	1:0	1:1
CSRS — Finlandia	5:2	1:1
Rumunia — Finlandia	3:1	1:0
1. CSRS	6-2	8:4
2. Rumunia	5-3	5:3
3. Finlandia	1-7	4:10

Grupa II:

Bułgaria — Węgry	1:1	0:2
Bułgaria — Norwegia	5:0	1:1
Bułgaria — Francja	1:0	1:0
Węgry — Norwegia	3:0	0:1
Węgry — Francja	3:0	1:1
Norwegia — Francja	4:4	0:0
1. Bułgaria	9-3	9:3
2. Węgry	7-5	9:3
3. Norwegia	7-5	6:13
4. Francja	3-9	5:10

Grupa III:

Grecja — Szwajcaria	1:0	2:0
---------------------	-----	-----

Grupa IV:

ZSRR — Hiszpania	1:1	2:1
------------------	-----	-----

Grupa V:

Dania — Portugalia	2:1	1:1
--------------------	-----	-----

Grupa VI:

Szwecja — Włochy	4:1	0:1
Szwecja — Austria	2:0	2:0
Włochy — Austria	3:1	1:2
1. Szwecja	6-2	8:2
2. Włochy	4-4	6:7
3. Austria	2-6	3:8

Grupa VII:

Holandia — Jugosławia	5:2	1:1
-----------------------	-----	-----

Holandia — NRD	2:1	1:3
Jugosławia — NRD	3:1	1:0

1. Holandia	5-3	9:7
2. Jugosławia	5-3	7:7
3. NRD	2-6	5:7

Grupa VIII:

NRF — POLSKA	1:0	1:1
NRF — Albania	2:0	2:0
NRF — Turcja	3:0	2:0
POLSKA — ALBANIA	2:1	1:1
Polska — Turcja	3:0	0:0
POLSKA — TURCJA	3:0	0:0
Albania — Turcja	0:0	0:0
1. NRF	11-1	11:1
2. POLSKA	7-5	7:4
3. Albania	3-9	2:7
4. Turcja	3-9	0:8

Czwierćfinały

ZSRR — NRF	3:1	0:0
Bułgaria — Holandia	2:2	0:0
Szwecja — CSRS	0:1	1:3
Dania — Grecja	2:0	0:5

Półfinały

CSRS — Grecja	2:0	1:2
ZSRR — Bułgaria	4:0	3:3

Final

CSRS — ZSRR	3:1	2:2
-------------	-----	-----

PUCHAR UEFA**Grupa I**

FC Aberdeen Szkocja — Borussia Moenchengladbach	2:3	(0:2)
FC Brugois Belgia — Atvidaberg Szwecja	5:3	(2:3)
Tottenham Hotspur Londyn — Lyn Oslo	6:3	(4:2)
Hvidovre Kopenhaga — IFK Helsinki		
(IFK wycofał się z turnieju)		

Grupa II

Manchester City Valencia	2:2	(1:1)
1. FC Koeln — Bohemians Dublin	2:1	(0:1)
Honved Budapeszt — Partick Thistle Szkocja	1:0	(1:0)
Viking Stavanger — IB Vaestmannayja Islandia	1:0	(1:0)

Grupa III

US Rueleminen Luksemburg — Feyenoord Rotterdam	9:9	(0:4)
FC Liverpool — Eintracht Frangfurt n.M.	2:0	(1:0)
Grasshoppers Zurych — Olympique Nimes	2:1	(1:1)
Vitoria Setubal — ZAGŁEBIE SOSNOWIEC	6:1	(2:0)

Grupa IV

Stoke City 1. FC Kaiserslautern	3:0	(0:0)
Racing White Bruksela — CUF Barreirese Portugalia	0:1	(0:0)
AC Torino — Las Palmas Hiszpania	2:0	(2:0)
FC Sochaux — Frem Kopenhaga	1:3	(1:1)

Grupa V

Olimpiakos Pirues — Cagliari Włochy	2:1	(1:0)
SC — Angers Francja — Dynamo Berlin		
FC Porto — CF Barcelona	3:1	(0:1)
Universitatea Cluj — Lewski Spartak Sofia	4:1	(0:0)

Grupa VI

Crvena Zvezda Belgrad — Lausanne Sports	5:1	(2:0)
Inter Mediolan — FC La Valetta Malta	6:1	(5:1)
Berce Stara Zagora — Austria Wiedeń	7:0	(4:0)
UT Arad — IFK Norrkoeping	1:2	(1:0)

Grupa VII

EPA Larnaca Cypr — Ararat Erywań		
AEK Ateny — BTS Salgotarian Węgry	3:1	(2:0)
Eskisehirspor Turcja — Fiorentina	1:2	(0:1)
OFK Belgrad — Dukla Praga	2:2	(1:0)

Grupa VIII

Slovan Bratysława — Vojvodina Novy Sad	6:0	(2:0)
Dynamo Tbilisi — Twente Enschede Holandia	3:2	(2:1)
RUCH CHORZÓW — Fenerbahce Stambul	3:0	(1:0)
Dynamo Drezno — VOeEST Linz	2:0	(2:0)

PUCHAR ZDOBYWCÓW PUCHARÓW

SEC Bastia Francja — Atletico Madryt	0:0	
AC Milan — Red Boys Differdingen Luksemburg	4:1	(3:0)
Ferencvaros Budapeszt — Floriana La Valetta Malta	1:0	(1:0)
Schalke 04 Gelsenkirchen — Slawia Sofia	2:1	(1:0)
Sparta Praga — Standard Liege	0:1	(0:0)
ADO Haga — Spartak Moskwa	0:1	(0:0)
LEGIA WARSZAWA — Vikingur Reykjavik	0:2	(0:0)
Ankaraquecue Turcja — Leeds United		
Hajduk Split — Frederikstad Norwegia	1:0	(1:0)
Rapid Wiedeń — PAOK Saloniki	0:0	
FC Zuerich — Wrexham Walia	1:1	(0:0)
Sporting Lizbona — Hibernian Edynburg		
Landskrona Boys Szwecja — Rapid Bukareszt	0:3	(0:1)
Pezoporikoc Larnaca Cypr — Cork Hibernians Irlandia	1:4	(1:2)
Fred Amager Jena — Mikkelin Palloilijat Finlandia	6:1	(1:1)

TRIUMFATORZY PEZP

1961 — Fiorentina (Włochy)
1962 — Atletico Madryt (Hiszpania)
1963 — Tottenham Hotspure (Anglia)

1964 — Sporting Lizbona (Portugalia)
1965 — West Ham United (Anglia)
1966 — Borussia Dortmund (NRF)
1967 — Bayern Monachium (NRF)
1968 — AC Milan (Włochy)
1969 — Slovan Bratysława (CSRS)
1970 — Manchester City (Anglia)
1971 — Chelsea (Anglia)
1972 — Tottenham Hotspure (Anglia)
1972/73 —

NA PODIUM PUCHARU UEFA

1955/58 — FC Barcelona
1958/60 — FC Barcelona
1960/61 — AS Roma
1961/62 — FC Valencia
1962/63 — FC Valencia
1963/64 — Real Saragossa
1964/65 — Ferencvaros Budapeszt
1965/66 — FC Barcelona
1966/67 — Dinamo Zagrzeb
1967/68 — Leeds United
1968/69 — Newcastle United
1969/70 — Arsenal Londyn
1970/71 — Leeds United
1971/72 — Tottenham Hotspur
1972/73 — ?

PUCHAR MISTRZÓW

Real Madryt — Keflavik Islandia	3:0	(2:0)
Anderlecht Bruksela — Veile BK Kopenhaga	4:2	(1:0)
Ujpest Dozsa Budapeszt — FC Basel	2:0	(0:0)
Celtic Glasgow — Rosenborg Trondheim	2:1	(1:1)
Bayern Monachium — Galatasaray Stambul	1:1	(0:0)
Olympique Marsylia — Juventus Turyn		
Malmoe FF — Benfica Lizbona	1:0	(1:0)
Svarovsky Innsbruck — Dynamo Kijów	0:1	(0:0)
CSKA Sofia — Panathinaikos Ateny	2:1	(1:0)
Sliema Wanderers — GÓRNIK ZABRZE	0:0	(0:3)
1. FC Magdeburg — Turun Palloseura Turku	6:0	(4:0)
Aris Bonnevois Luksemburg — Argesz Piteszt	0:2	(0:0)
Derby Country — Zelezniczar Sarajewo	2:0	(1:0)
Waterford Irlandia — Omonia Nikozja	2:1	(2:0)
Ajax Amsterdam i Spartak Trnava — wolny los		

HONOROWA LISTA ZDOBYWCÓW**PEMK**

13. 6. 1956 — Paryż

REAL — STADE REIMS 4:3 (2:2)

Bramki: dla Realu — Rial 2, di Stefano, Janscito po 1; dla Reims — Leblond, Témplin, Hildago.

30. 5. 1957 — Madryt

REAL — FIORENTINA 2:0 (0:0)

Bramki: di Stefano i Gento.

29. 5. 1958 — Bruksela

REAL — MILAN 3:2 (2:2, 1:0)

Bramki: dla Realu — di Stefano, Rial, Gento; dla Milano — Schiaffino i Grillo.

3. 6. 1959 — Stuttgart

REAL — STADE REIMS 2:0 (1:0)

Bramki: Mateos i di Stefano.

18. 5. 1960 — Glasgow

REAL — EINTRACHT FRANKFURT 7:3 (3:1)

Bramki: dla Realu — Puskas 4, di Stefano 3; dla Eintrachtu — Ctein 2, Kres.

31. 5. 1961 — Berno

BENFICA — BARCELONA 3:2 (2:1)

Bramki: dla Benfiki — Aguas, Augusto i Coluna; dla Barcelony — Kocsis i Csibor.

2. 5. 1962 — Amsterdam

BENFICA — REAL 5:3 (2:3)

Bramki: dla Benfiki — Eusebio 2, Aguas, Caven, Coluna; dla Realu — Puskas.

22. 5. 1963 — Londyn

MILAN — BENFICA 2:1 (0:1)

Bramki: dla Milano — Altafini 2; dla Benfiki — Eusebio.

27. 5. 1964 — Wiedeń

INTER — REAL 3:1 (1:0)

Bramki: dla Interu — Mazzola 2 i Milani; dla Realu — Felo.

27. 5. 1965 — Mediolan

INTER — BENFICA 1:0 (1:0)

Bramka dla Interu — Jair.

11. 5. 1966 — Bruksela

REAL — PARTIZAN 2:1 (0:0)

Bramki: dla Realu — Amancio i Serena; dla Partizana — Vasović.

25. 5. 1967 — Lizbona

CELTIC — INTER 2:1 (0:1)

Bramki: dla Celticu — Gemmel i Chalmers; dla Interu — Mazzola.

25. 5. 1968 — Londyn

MANCHESTER UTD — BENFICA 4:1 (3:0, 1:1)

Bramki: dla Manchesteru — R. Charlton 2, Best i Kidd; dla Benfiki — Graca.

28. 5. 1969 — Madryt

MILAN — AJAX 4:1 (2:0)

Bramki: dla Milanu — Prati 3 i Sormani; dla Ajaxu — Vasović.

6. 5. 1970 — Mediolan

FEYENOORD — CELTIC 2:1 (1:1, 1:0)

Bramki: dla Feyenoordu — Israel i Kindval; dla Celtiku — Gemmel.

2. 6. 1971 — Londyn

AJAX — PANATHINAIKOS 2:0 (1:0)

Bramki — Van Dijk i Haan.

31. 5. 1972 — Rotterdam

AJAX — INTER 2:0 (0:0)

Bramki — Cruyff 2.

Puchar Polski dla GÓRNIKA!

5-krotny zdobywca Pucharu Polski, zabrzański Górnik, wystartował do kolejnej edycji rozgrywek pucharowych niezbyt udanie. Ba, można powiedzieć, iż awansował do następnej rundy dość szczęśliwie aczkolwiek w pierwszym meczu jego przeciwnikiem był mało znany, III-ligowy, Naprzód Rydułtowy. Ale później, w kolejnych meczach pucharowych, górnicy pokazali na co ich stać odnosząc pewne zwycięstwa. Ukoronowaniem pucharowej kariery był wspaniały finał na stadionie w Łodzi gdzie Górnik pokonał Legię 5:2. Zanim doszło do finału zabrzanie musieli pokonywać kolejne przeszkody. Prześledźmy więc pucharowe boje zabrzan po kolei.

1) — 20 października 1971 r. w Rydułtowych

Naprzód Rydułtowy — Górnik Zabrze 0:0 (3:4 rzuty karne). W obecności 5 tys. widzów sędziował p. Kruczkowski z Bytomia.

Naprzód: Sokolik, Pietrwałski, Stanek, Żurek, Kudzydym, Manek, Siara, Wortelec (Sosna), Kuśnierz, Rydel, Siedlaczek (Stobrawa).

GÓRNIK: Kostka, Latocha, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Kwaśny, (Wojtala), Deja, (Wraży), Szołtysik, Wilczek, Banaś, Szaryński.

Tylko bez Lubańskiego wystąpił Górnik w Rydułtowych a mimo to, choć technicznie przewyższał rydułtówian miał trudności z odniesieniem zwycięstwa.

2) — 1 listopada 1971 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — ROW Rybnik 4:0 (3:0) 1:0 — Banaś 14 min., 2:0 — Banaś 34 min., 3:0 — Szaryński 30 min., 4:0 — Szaryński 53 min.

Sędziował p. Kruszyński z Wrocławia, widzów ok. 10 tys.

GÓRNIK: Kostka (od 46 min. Musiolik), Wraży, Oślizło, Latocha, Anczok, Deja, Skowronek, (od 46 min. Wilczek), Kwaśny, Szołtysik, Banaś, Szaryński.

ROW: Pelczar, Konsek, Śmietana, Wieczorek, Kamiński, Skóra, Fojcik, Zdebel, Błachut (od 46 min. Lorens), Lerch, Szulik.

Zabrzanie zagraли na pełnych obrotach nie dając nawet cienia szansy przeciwnikowi. Nie grał kontuzjowany Lubański.

3) — 12 marca 1972 r. w Rzeszowie

STAL Rzeszów — GÓRNIK Zabrze 0:2 (0:0) 0:1 — Banaś 56 min., 0:2 — Lubański 62 min.

Sędziował p. Norek z Krakowa, widzów ok. 15 tys.

STAL: Czajkowski, Skiba, Ostafiński, Gawlik, Janiak, Skiba II, Duda, Biel (od 80 min. Rosół), Kozerski (od 67 min. Sieniawski), Domarski, Krawczyk.

GÓRNIK: Kostka, Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Skowronek, Wilczek, Deja, Szołtysik, Banaś, Lubański.

Ten mecz długo będą pamiętać rzeszowscy kibice. Gra toczyła się na twardym, zmarzniętym boisku ale w tempie jak w pełni sezonu letniego. Górnik pokazał futbol w najlepszym wydaniu wygrywając pewnie.

4) — 19 marca 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — STAL Rzeszów 3:0 (2:0) 1:0 — Banaś 14 min., 2:0 — Wraży 35 min. (głową), 3:0 — Szołtysik 70 min.

Sędziował p. Kustoń z Poznania, widzów 15 tys.

GÓRNIK: Kostka, Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Wilczek, Skowronek, Szołtysik, Banaś, Lubański, Szaryński.

STAL: Jałocha, Skiba I, Ostafiński, Błaga, Janiak, Skiba II, Duda, Domarski, Kozerski, Biel (od 65 min. Rosół), Sieniawski (od 55 min. Stawarz).

Rewanż w Zabrzu, po pewnym sukcesie Górnika w Rzeszowie, był prostą formalnością.

5) — 29 marca 1972 r. w Chorzowie

RUCH Chorzów — GÓRNIK Zabrze 3:1 (1:0) 1:0 — Bula 42 min., 1:1 — Banaś 58 min., 2:1 — Marx 80 min., 3:1 — Bula 82 min. (rzut karny).

Sędziował p. Karolak z Łodzi w obecności 40 tys. widzów.

RUCH: Czaja, Rudnow, Nieroba, Wyrobek, Drzewiecki, Maszczyk, Gomołuch, Bula, Bon, Kopicera, Marx.

GÓRNIK: Kostka, Wraży, Oślizło, Latocha, Anczok (od 32 min. Szaryński), Wilczek, Skowronek, Deja, Banaś, Lubański, Szołtysik.

Pierwszy akt półfinału, na boisku w Chorzowie, toczył się pod dyktando zabrzan a zwycięstwo przypadło... Ruchowi. Górnik miał lepiej zorganizowaną grę w defensywie, dokładniej i szybciej operował piłką, a mimo to nie odniósł zwycięstwa. Już w I połowie Szołtysik cztery i dwukrotnie Banaś mogli się wpisać na listę strzelców bramek. Nie wykorzystali idealnych sytuacji i to się w końcu zemściło.

6) — 3 kwietnia 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — RUCH Chorzów 3:0 (1:0) 1:0 — Wilczek 11 min., 2:0 — Lubański 77 min., 3:0 — Banaś 81 min.

Sędziował p. Strociak z Opola w obecności 35 tys. widzów.

GÓRNIK: Kostka, Wraży, Oślizło, Latocha, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Banaś, Lubański, Szaryński.

RUCH: Czaja, Rudnow, Piechniczek, Wyrobek, Drzewiecki, Maszczyk, Gomołuch, Bula (od 81 min. Maruszka), Kopicera, Marx, Bon.

Olbrzymie zainteresowanie wzbudził rewanżowy pojedynek o PP a TV przeprowadziła bezpośrednią transmisję z całego spotkania. Początek zapowiadał gładkie i wysokie zwycięstwo Górnika bo już w 11 min. było 1:0 po świetnym strzale Wilczka. W miarę upływu czasu Ruch zdołał wyrównać grę i parokrotnie poważnie zagroził bramce Kostki. W sumie mecz stał na wysokim poziomie a komplet widzów przeżył nielada emocje.

7) — FINAŁ PP — 4 czerwca 1972 r. w Łodzi

GÓRNIK Zabrze — LEGIA Warszawa 5:2 (1:2) 0:1 — Gadocha 3 min., 1:1 — Lubański 26 min., 1:2 — Gadocha 28 min., 2:2 — Lubański 64 min., 3:2 — Lubański 80 min., 4:2 — Szołtysik 81 min., 5:2 — Lubański 87 min. (rzut wolny)

Sędziował . Świstek z Rzeszowa, widzów 30 tys.

GÓRNIK: Kostka, Latocha (od 46 min. Wraży), Gorgoń, Oślizło, Anczok, Kwaśny (od 60 min. Szaryński), Deja, Skowronek, Banaś, Lubański, Szołtysik.

LEGIA: Mowlik, Stachurski, Niedziółka, Ćmiekiewicz, Trzaskowski, Pieszko, Deyna, Blaut I, Nowak, Cypka (od 75 min. Zygmunt), Gadocha.

„Wielki dzień Lubańskiego na stadionie ŁKS” — „Puchar Polski pozostał w Zabrzu” — oto tytuł ze Sportu po finałowym meczu w Łodzi. Górnik zagrał świetną partię, najlepszym piłkarzem na boisku był Włodzimierz Lubański. Zdobył 4 bramki w tym jedna z rzutu wolnego egzekwowanego z 30 m! Wspaniały strzał, piłka otarła się o wewnętrzną stronę poprzeczki i wpadła do siatki. Takie bramki bardzo rzadko ogląda się na naszych boiskach. A w ogóle to mecz w Łodzi był świetnym widowiskiem. Wprawdzie do przerwy prowadziła Legia ale już wtedy widać było, że zabranie są wręcz „naładowani” energią i dopiero w drugiej połowie pokażą na co ich stać. Tak się też stało. Wszyscy piłkarze Górnika, po przerwie, wzniesli się na najwyższy poziom i wtedy Legia nie miała już nic do powiedzenia. Puchar Polski — po raz szósty stał się własnością Górnika Zabrze! Wspaniały sukces!

„Wielki dzień Lubańskiego na stadionie ŁKS”

i w meczu z Bułgarią wygranym przez Polskę 3 : 0

Przeżyjemy to jeszcze raz!

Sezon (1971/72) piłkarze zabrzańskiego Górnika rozpoczęli w roli obrońcy tytułu najlepszej w kraju jedenastki. Wiadomo, każdy przeciwnik mobilizował wszystkie siły tylko i wyłącznie właśnie na pojedynek z obrońcą tytułu by na jego tle wypaść jaknajlepiej, by uzyskać najkorzystniejszy rezultat. W takiej sytuacji piłkarzy Górnika czekało niezwykle trudne zadanie jakim zresztą było zdobycie — po raz dziesiąty w historii klubu — mistrzostwa Polski.

A oto jak układały się ligowe losy Górnika:

1) — 8 sierpnia 1971 — ZABRZE

GÓRNIK Zabrze — POLONIA Bytom 2:2 (2:1) 1:0 — Wilim, 3 min., 1:1 — Grzegorzczak, 31 min., 2:1 — Wilim, 33 min., 2:2 — Janik, 65 min.

W obecności 15 tys. widzów sędziował p. Norek z Krakowa.

GÓRNIK: Gomola — Wraży, Oślizło, Gorgoń (od 65 min. Skowronek), Latocha, Wilczek (od 70 min. Kwaśny), Szołtysik, Deja, Banaś, Wilim, Szaryński.

POLONIA: Broń — Gdawiec, Winkler, Orzechowski, Bajger, Strzelczyk, Grzegorzczak, Janik, Krupa, Brysiak, Rochnia (od 76 min. Radecki).

Górnik wystąpił bez kontuzjowanego Lubańskiego i fakt ten w dużym stopniu zaważył na grze ataku.

2) — 15 sierpnia 1971 r.

LEGIA Warszawa — GÓRNIK Zabrze 1:1 (0:1) 0:1 — Skowronek, 8 min., 1:1 — B. Blaut, 87 min.

15 tys. widzów, sędziował p. Szura w Wrocławiu. Mecz transmitowała TV.

LEGIA: Tomaszewski — Stachurski, Zygmunt, Z. Blaut, Trzaskowski, Cmi-kiewicz, B. Blaut, Deyna, Nowak, Małkiewicz (od 70 min. Cypka), Gadocha.

GÓRNIK: Gomola — Wraży, Gorgoń, Oślizło, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Banaś, Lubański, Wilim (od 46 min. Szaryński).

To był wielki mecz Jana GOMOLI. Bronił wspaniale — „SPORT” przyznał mu bardzo wysoką notę „4,5”!

3) — 26 sierpnia 1971 r.

GÓRNIK — ZAGŁĘBIE Wałbrzych 1:0 (1:0) 1:0 — Deja, 1 min.

W obecności 25 tys. widzów sędziował p. Diduch z Krakowa.

GÓRNIK: Gomola — Wraży (od 34 min. Kwaśny), Gorgoń, Latocha, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Banaś, Lubański, Deja.

ZAGŁĘBIE: Szeja — Pietraszewski, Paździor, Cieszowiec, Szłykiewicz, Galas, Stachuła, Odsterczył, Pawłowski (od 76 min. Augustyniak), Nowak, Kwiatkowski.

25 tys. widzów liczyło na pewne i wysokie zwycięstwo Górnika. Już w 1 min. Deja kapitalnym strzałem umieścił piłkę w „okienku” bramki wałbrzyszan lecz później, w miarę upływu czasu, zabranie grali coraz mniej skutecznie. Inna sprawa, że Szeja bronił kapitalnie będąc najlepszym piłkarzem na boisku.

4) — 29 sierpnia 1972 r.

ODRA Opole — GÓRNIK Zabrze 1:0 (1:0) 1:0 — Dziadek, 34 min. (z rzutu wolnego).

Sędziował p. Orlicz (Kielce) — widzów 20 tys.

ODRA: Krupa — Harańczyk, Dziadek, Krawiec, Lucyszyn, Zwierzyna, Koprek, Stykała, A. Kot, K. Kot, Klose.

GÓRNIK: Gomola — Wraży, Gorgoń, Latocha, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Banaś, Lubański, Deja (od 67 min. Olek).

Brak kontuzjowanego Olizło dał się odczuć wyraźnie w grze bloku defen-sywnego Górnika. W 34 min. Dziadek egzekwował z 17 m rzut wolny a Go-mola nie zdołał utrzymać piłki, która o centymetry minęła linię bramkową.

5) — 5 września 1971 r.

GÓRNIK Zabrze — ŁKS Łódź 1:0 (1:0) 1:0 — Skowronek, 28 min. (rzut karny).

Sędziował Kruszyński z Wrocławia w obecności 30 tys. widzów.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Gorgoń, Latocha, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek (od 34 min. Olek), Banaś, Lubański, Deja.

ŁKS: Guzicki — Smolarek, Szadkowski, Chodakowski, Korzeniowski, Suski, Pyrdół, Ostalczyk, Mszycza, Sadek, Polak.

W Górniku najbardziej aktywnym zawodnikiem był Lubański. Jego błyskawiczne zagrania na przedpolu Guzickiego stwarzały partnerom dogodne pozycje strzałowe — niestety nie wykorzystane.

6) — 8 września 1971 r.

ZAGŁĘBIE Sosnowiec — GÓRNIK Zabrze 1:0 (0:0) 1:0 — Gałeczka, 51 min.

Widzów 35 tys. sędziował na Stadionie Ludowym p. Suchanek z Krakowa.

ZAGŁĘBIE: Urbański — Leszczyński, Bazan, Szmidt, Rudy, Kowalczyk, Gzel, Seweryn, Ambroży, Jarosik (od 28 min. Lula), Gałeczka.

GÓRNIK: Gomola — Wraży (od 70 min. Deja), Oślizło, Gorgoń, Anczok, Latocha, Wilczek, Szołtysik, Banaś, Lubański, Szaryński (od 60 min. Burek).

Wypełniony do ostatniego miejsca Stadion Ludowy czekał na wielkie emocje i wysoki poziom gry. Tymczasem obydwa zespoły grały poniżej oczekiwań. W 51 min. w zupełnie niegroźnej sytuacji Gomola „zagapił się” a stary wyga Gałeczka dopadł bezańskiej piłki i bez trudu umieścił ją w siatce zabrzezan.

7) — 12 września 1971 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — SZOMBIERKI Bytom 2:1 (1:0) 1:0 — Lubański, 9 min. (rzut karny), 2:0 — Banaś, 55 min., 2:1 — Romowicz, 71 min.

W obecności 15 tys. widzów sędziował p. Pogorzelski z Warszawy.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Anczok, Gorgoń, Latocha, Deja, Wilczek, Szołtysik, Lubański, Banaś.

SZOMBIERKI: Masseli — Sośnica, Kliński, Nowak, Plicko, Bykowski (od 70 min. Grzywaczewski), Wilim, Ludyga (od 53 min. Białas), Romowicz, Ogaza, Musiałek.

Najlepszymi piłkarzami tego meczu byli Szołtysik i Lubański. Przeprowadzili oni kilka wspaniałych akcji, z których padły dwie bramki.

8) — 26 września 1971 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — STAL Rzeszów 1:0 (1:0) 1:0 — Szołtysik, 6 min. Sędziował p. Kustoń z Poznania, widzów 15 tys.

GÓRNIK: Gomola — Wraży, Gorgoń, Oślizło, Anczok, Szołtysik, Skowronek, Wilczek, Wilim (od 46 min. Szaryński), Lubański, Banaś.

STAL: Jałocha — Skiba, Ostafiński, Dowbecki, Janiak, Duda, Marciniak, Kozerski, Domarski, Rosół, Sieniawski (od 76 min. Napieracz).

I tym razem piłkarzem nr 1 na boisku był „Mały”. Panował suwerennie w środkowej strefie boiska, dokładnymi podaniami obsługiwał Lubańskiego a sam też chętnie i celnie strzelał.

9) — 13 października 1971 w Warszawie

WARDIA Warszawa — GÓRNIK Zabrze 1:1 (0:0) 1:0 — Szymczak, 46 min., 1:1 — Banaś, 80 min.

Sędziował p. Szura z Wrocławia, widzów ok. 8 tys.

WARDIA: Pocialik — Szymanowski, Jurczak, Kielok, Michalik, Dawidczyński (od 75 min. Polakow), Kraska, Lipiński, Sroka, Szymczak, Masztalar.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Szołtysik, Wilczek (od 46 min. Szaryński), Deja, Banaś, Lubański, Kwaśny.

Bohaterem tego meczu był bramkarz Górnika Hubert Kostka. Bronił w świetnym stylu ostre strzały Szymczaka, Kraski i Sroki, chroniąc swój zespół od niechybnej porażki.

10) — 17 października 1971 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — STAL Mielec 2:2 (1:1) 1:0 — Lubański, 23 min., 1:1 — Stój, 28 min., 2:1 — Szołtysik, 54 min., 2:2 Kasperczak, 85 min.

Widzów 8 tys., sędziował p. Suchanek z Krakowa.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Anczok, Gorgoń, Szołtysik, Kwaśny, Deja, Banaś, Lubański, Szaryński.

STAL: Majcher — Rześny, Kosiński, Rachwał, Hansel, Gąsior, Lato, Kasperczak, Popowicz, Stój, Sekulski.

Mecz był do wygrania a zakończył się podziałem punktów. Warto dodać, że w 22 min. Lubański nie wykorzystał rzutu karnego! Był to szybki i emocjonujący mecz ale jego poziom nie był najwyższy.

11) — 24 października 1971 r. w Chorzowie

RUCH Chorzów — GÓRNIK Zabrze 1:4 (0:1), 0:1 — Lubański, 35 min., 0:2 — Lubański, 63 min., 0:3 — Lubański, 68 min., 0:4 — Lubański, 77 min., 1:4 — Marx, 89 min.

40 tys. widzów, sędziował p. Jarguz z Olsztyna.

RUCH: Czaja — Piechniczek, Nieroba, wyrobek, Rudnow, Gomoluch, Maszczyk, Bula, Marx, Herman, Maruszka.

GÓRNIK: Kostka — Latocha, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Szołtysik, Skowronek, Deja (od 56 min. Wilczek), Banaś, Lubański, Szaryński.

„Piątka” dla Włodka Lubańskiego za wspaniałą grę i znakomity popis strzelecki! Lubański sam „załatwił” Ruch — pisała prasa po meczu w Chorzowie. 40 tys. widzów, w tym większość kibiców Ruchu, biła brawa znako-

micie grającemu Lubańskiemu. Trzeba jeszcze dodać, iż w 50 min. Lubański minął wszystkich zawodników Ruchu i kiedy był już sam na sam z Czają, nie wytrzymał, strzelając tuż obok słupka.

12) — 7 listopada 1971 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — WISŁA Kraków 3:2 (2:1), 1:0 — Gorgoń, 21 min. (rzut karny), 1:1 — Kmiecik, 28 min., 2:1 — Deja, 34 min., 3:1 — Szołtysik, 51 min., 3:2 — Kmiecik, 72 min.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Szołtysik (od 70 min. Wojtala), Wilczek, Deja (od 46 min. Kwaśny), Banaś, Lubański, Szaryński.

WISŁA: Gonet — Polak, Wójcik, Musiał, Garlej (od 68 min. Kawka), Krawczyk, Lendzion, Studnicki, Kmiecik, Sarnat, Skupnik.

Bardzo dobry mecz rozegrały zespoły Górnika i Wisły.

13) — 20 listopada 1971 r. w Szczecinie

POGOŃ Szczecin — GÓRNIK Zabrze 0:1 (0:0), 0:1 — Lubański, 54 min. Sędziował p. Mołodecki z Wrocławia, widzów ok. 10 tys.

POGOŃ: Frąszczak — Folbrycht, Janduda, Boguszewicz, Pawlaczyk, Czubak, Mańko, Kasztelan, Wolski, Justek, Krzysztolek.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Latocha, Gorgoń, Szołtysik, Wilczek, Skowronek (od 46 min. Deja), Banaś, Lubański, Szaryński.

Przed wyjazdem na tournée do Szkocji i Anglii zabrzanie rozegrali w Szczecinie ostatni mecz rundy jesiennej. Mecz nie był ciekawy.

A oto końcowa tabela rundy jesiennej sezonu 71/72:

1) Ruch Chorzów	13	19	34 — 19	9	1	3
2) Zagłębie Sosnowiec	13	19	18 — 11	8	3	2
3) GÓRNIK ZABRZE	13	18	19 — 12	7	4	2
4) Legia Warszawa	13	15	16 — 10	5	5	3
5) Gwardia Warszawa	13	14	12 — 8	6	2	5
6) Odra Opole	13	14	12 — 9	4	6	3
7) Stal Mielec	13	13	12 — 12	5	3	5
8) Zagłębie Wałbrzych	13	13	9 — 11	5	3	5
9) Wisła Kraków	13	12	12 — 15	4	4	5
10) Polonia Bytom	13	11	7 — 12	2	7	4
11) ŁKS Łódź	13	9	11 — 18	1	7	5
12) Stal Rzeszów	13	9	7 — 16	2	5	6
13) Pogoń Szczecin	13	9	7 — 16	3	3	7
14) Szombierki Bytom	13	7	12 — 21	2	3	8

RUNDA WIOSENNA SEZONU 71/72 W I LIDZE

14) — 26 marca 1972 r. w Bytomiu

POLONIA Bytom — GÓRNIK Zabrze 0:4 (0:1) 0:1 — Gorgoń 26 min., 0:2 — Banaś 62 min., 0:3 — Banaś 78 min., 0:4 — Banaś 86 min.

Sędziował p. Łazowski z Warszawy, widzów ok. 25 tys.

POLONIA: Skromny — Kuchta, Winkler, Brodacki, Bajger, Brysiak, Orzechowski, Krupa (od 57 min. Chojnacki), Janik, Radecki, Rochnia (od 75 min. Strzelecki).

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Gorgoń, Latocha, Wilczek, Skowronek, Deja, Banaś, Lubański, Szołtysik.

W Bytomiu nikt nie oczekiwał takiej „wiosny” — przynajmniej w obozie zwolenników Polonii. Zabrzanie grali jak z nut odnosząc pewne zwycięstwo.

Wspaniały technik — Jan Banaś

15) — 23 kwietnia 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — LEGIA Warszawa 1:2 (1:0) 1:0 — Szołtysik 26 min., 1:1 Nowak 73 min., 1:2 — Deyna 76 min.

Sędziował p. Świsstek z Rzeszowa w obecności 35 tys. widzów.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło (od 46 min. Latocha), Gorgoń, Anczok, Szołtysik, Wilczek (od 65 min. Deja), Skowronek, Banaś, Lubański, Szaryński.

LEGIA: Mowlik — Stachurski, Niedziółka, Cmikiewicz, Trzaskowski, B. Blaut, Cypka, Deyna, Nowak, Pieszko, Gadocha.

Faworytem był Górnik — punkty zdobyła Legia! Na pocieszenie kibicom Górnika pozostał fakt, że obydwie zespoły stworzył znakomite widowisko piłkarskie demonstrując umiejętności godne ścisłej czołówki ligowej.

16) — 30 kwietnia 1972 r. w Rzeszowie

STAL Rzeszów — GÓRNIK Zabrze 1:1 (1:0) 1:0 — Domarski 9 min., 1:1 — Wilczek 85 min.

Widzów 20 tys., sędziował p. Mołodecki z Wrocławia.

STAL: Czajkowski — Skiba I, Ostafiński, Janiak, Błaga, Gawlik, Kozerski, Duda, Domarski, Biel, Krawczyk (od 75 min. Konf).

GÓRNIK: Kostka — Szlosarek, Gorgoń, Anczok, Skowronek, Szołtysik, Wilczek, Kwaśny (od 58 min. Gorzawski), Deja, Lubański, Szaryński.

To nie był najlepszy występ zabrzezan w Rzeszowie.

17) — 14 maja 1972 r. w Wałbrzychu

ZAGŁĘBIE Wałbrzych — GÓRNIK Zabrze 1:1 (1:0) 1:0 — Odsterczył 25 min., 1:1 — Wilczek 51 min.

Widzów ponad 15 tys., sędziował p. Leniewicz z Krakowa.

ZAGŁĘBIE: Szeja — Pietraszewski, Paździor, Szłykowiec, Cieszowiec, Sta-
chula, Nowak, Skurczyński, Odsterczył, Galas, Kwiatkowski.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Anczok, Latocha, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Banaś (od 69 min. Gorzawski), Lubański, Szaryński (od 54 min. Kwaśny).

Tym razem Górnik wypadł znacznie lepiej niż w Rzeszowie ale znowu stracił cenny punkt.

18) — 17 maja 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — ODRA Opole 1:1 (0:0) 1:0 — Szołtysik 46 min., 1:1 — Powieczko 49 min.

Sędziował p. Kruszyński z Wrocławia, widzów ok. 12 tys.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Latocha, Anczok, Szołtysik, Wilczek, Skowronek, Deja, Lubański, Szaryński.

ODRA: Krupa — Gut, Dziadek, Urbas, Krawiec, Łucyszyn, A. Kot, Zwier-
zyna, K. Kot (od 46 min. Powieczko), Koprek, Klose.

Trzeci koejny remis nie zwiastował nic dobrego na finiszu rozgrywek. Tym bardziej, że zabrzanie nadal grali mało skutecznie. Taka np. Odra przy-
jechała do Zabrza po 1 punkt i plan zrealizowała w 100%.

19) — 21 maja 1972 r. w Łodzi

ŁKS Łódź — GÓRNIK Zabrze 1:3 (1:2) 0:1 — Szołtysik 2 min., 0:2 —
Lubański 8 min., 1:2 — Grębosz 40 min., 1:3 — Lubański 90 min (rzut karny).

Sędziował p. Jarguz z Olsztyna, widzów 40 tys.

ŁKS: Guzicki — Lubański, Jałocha, Szadkowski, Polak, Kasalik, Suski (od 34 min. Grębosz), Ostalczyk, Sadek, Mszyca, Małecki.

GÓRNIK: Kostka — Latocha (od 65 min. Wraży), Oślizło, Anczok, Gorgoń, Deja, Kkaśny, Skowronek, Banaś (od 85 min. Szaryński), Lubański, Szołtysik.

Ci, którzy przyszedli na mecz ŁKS — Górnik nie zawiedli się przede wszystkim grą Górnika. Bo łodzianie nie mogli dotrzymać kroku płynnie grającemu Górnikowi. Przegrali zasłużenie. Gorgoń, Banaś, Lubański i Szołtysik byli najlepszymi piłkarzami meczu.

20) — 24 maja 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — POGOŃ Szczecin 1:0 (0:0) 1:0 — Lubański 63 min. Sędziował p. Stec z Lublina, widzów 10 tys.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Wilczek, Kwaśny, Deja (od 62 min. Skowronek), Banaś, Lubański, Szołtysik.

POGOŃ: Franczak — Boguszewicz, Janduda, Jatzak, Malinowski, Wawrowski, Kasztelan, Czubak (od 65 min. Wierzbicki), Mańko, Justek, Wolski.

Dopiero w końcówce zabrzanie przyspieszyli grę i Lubański strzelił decydującą bramkę. Zresztą Lubański był najlepszym piłkarzem na boisku.

21) — 28 maja 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — ZAGŁĘBIE Sosnowiec 3:0 (0:0) 1:0 — Banaś 53 min., 2:0 — Deja 60 min., 3:0 — Lubański 87 min.

Sędziował p. Łazowski z Warszawy, widzów ok. 8 tys.

GÓRNIK: Kostka — Latocha, Oślizło, Gorgoń (od 33 min. Wraży), Anczok, Kwaśny, Skowronek, Deja (od 82 min. Wilczek), Banaś, Lubański, Szołtysik.

ZAGŁĘBIE: Patola — Leszczyński, Bazan, Szmidt, Bomba, Zawadzki, Gałeczka, Kowalczyk, Lula, Jarosik, Kaczewski (od 72 min. Fotfołc).

Tym razem Górnik zagrał bardzo dobrze odnosząc efektowne zwycięstwo. Anczok, Lubański i Szołtysik byli najlepszymi zawodnikami meczu.

22) — 1 czerwca 1972 r. w Bytomiu

SZOMBIERKI Bytom — GÓRNIK Zabrze 1:2 (1:1) 0:1 — Lubański 6 min., 1:1 — Musiałek 17 min., 1:2 — Banaś 79 min.

Sędziował p. Norek z Krakowa, widzów ok. 7 tys.

SZOMBIERKI: Ochman — Cygan, Strzałkowski, Bykowski, Gołkowski, Grzywaczewski, Wilim, Ludyga, Ogaza, Białas (od 64 min. Krasucki) Musiałek.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Latocha, Anczok, Kwaśny (od 65 min. Skowronek), Wilczek (od 46 min. Szołtysik), Deja, Banaś, Lubański, Szaryński.

Przećiętny mecz ale zwycięstwo Górnika w pełni zasłużone. Mogło wypaść znacznie okazalej lecz znowu napastnicy grali mało skutecznie.

23) — 7 czerwca 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — GWARDIA Warszawa 3:2 (1:1) 0:1 — Szymczak 9 min., 1:1 — Lubański 12 min., 1:2 — Szymczak 46 min., 2:2 — Banaś 62 min., 3:2 — Wilczek 81 min.

Sędziował p. Więckowski z Łodzi, widzów ok. 20 tys.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Anczok, Gorgoń (od 63 min. Latocha), Szołtysik, Deja (od 56 min. Wilczek), Skowronek, Banaś, Lubański, Szaryński.

GWARDIA: Pocialik — Dawidczyński, Jurczak, Michalik, Kielak (od 38 min. E. Lipiński), Kraska, Sroka, Biernacki, Szarama, Szymczak, Kwaśniewski.

Losy tego pojedynku długo się ważyły aż wreszcie Wilczek celnym strzałem pozbawił gwardzistów złudzeń.

24) — 11 czerwca 1972 r. w Mielcu

STAL Mielec — GÓRNIK Zabrze 0:0

Sędziował p. Eksztajn z Warszawy, widzów ok. 25 tys.

STAL: Kukla — Rześny, Kosiński, Janus, Hansel (od 66 min. Rachwał), Kasperczak, Popowicz, Lato, Stój (od 61 min. Krysiński), Karaś, Gąsior.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Gorgoń, Oślizło, Anczok, Kwaśny (od 46 min. Szaryński), Deja, Skowronek, Banaś, Lubański, Szołtysik.

Mimo bezbramkowego rezultatu mielecka publiczność przeżyła wielkie emocje. Obydwa zespoły grały bardzo dobrze a najlepszym piłkarzem na boisku był Lubański.

25) — 18 czerwca 1972 r. w Zabrzu

GÓRNIK Zabrze — RUCH Chorzów 1:1 (0:1) 0:1 — Gomoluch 20 min., 1:1 — Wilim 61 min.

Sędziował p. Leniewicz z Krakowa, widzów ok. 35 tys.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Gorgoń, Anczok, Szołtysik, Deja (od 76 min. Wilczek), Skowronek, Banaś, Lubański, Szaryński (od 60 min. Wilim).

RUCH: Kurowski — Rudnow, Nieroba, Wyrobek, Drzewiecki, Maszczyk, Gomoluch, Bon, Marx, Kopicera (od 73 min. Nagiel), Maruszka.

Górnik zbyt pewnie rozpoczął to spotkanie pamiętając widocznie o zwycięstwie na Ruchem 3:0 w PP.

26) — 21 czerwca 1972 r. w Krakowie

WISŁA Kraków — GÓRNIK Zabrze 1:5 (0:2) 0:1 — Lubański 4 min., 0:2 — Szołtysik 27 min., 0:3 — Banaś 56 min., 0:4 — Szymanowski 62 min. (samobójcza), 1:4 — Kmiecik 67 min. 1:5 — Szołtysik 80 min.

Sędziował p. Karolak z Łodzi, widzów ok. 30 tys.

WISŁA: Sikorski (od 46 min. Adamczyk), Szymanowski, Wójcik, Maculewicz (od 46 min. Garlej), Kotlarczyk, Polak, Lendzion, Studnicki, Kmiecik, Sarnat, Kapka.

GÓRNIK: Kostka — Wraży, Oślizło, Anczok, Gorgoń, Kwaśny, Wilczek, Skowronek, Banaś (od 62 min. Szaryński), Lubański (od 75 min. Wilim), Szołtysik.

W meczu z Wisłą, ostatnim meczu ligowym, wystarczył Górnikowi remis by po raz 10 zasiąść na tronie mistrzowskim. Ale Górnik postanowił udowodnić, że tytuł zdobył nie przypadkiem a jak najbardziej zasłużenie. Wysookie zwycięstwo nad Wisłą i to w Krakowie — rozwiało wszelkie wątpliwości. Jako pierwsi złożyli gratulacje Górnikowi piłkarze krakowskiej Wisły. Później na adres klubu, bez przerwy, napływały telegramy gratulacyjne z całej Polski. Ba nawet z zagranicy przyszło do Zabrza kilkadziesiąt telegramów gratulacyjnych. Ale też Górnik udowodnił, że tytuł zdobył zasłużenie.

KOŃCOWA TABELA I LIGI SEZONU 1971/72

1) GÓRNIK Zabrze	26	37	45—23	14	9	3
2) Zagłębie Sosnowiec	26	33	31—26	13	7	6
3) Legia Warszawa	26	32	36—20	12	8	6
4) Ruch Chorzów	26	30	46—33	13	4	9
5) Stal Mielec	26	30	29—19	12	6	8
6) Gwardia Warszawa	26	28	28—31	11	6	9
7) Odra Opole	26	27	25—27	9	9	8
8) Zagłębie Wałbrzych	26	26	22—21	9	8	9
9) Wisła Kraków	26	25	29—34	7	11	8
10) Polonia Bytom	26	21	19—31	5	11	10
11) Pogoń Szczecin	26	20	24—37	8	4	14
12) ŁKS Łódź	26	19	24—39	3	13	10
13) Stal Rzeszów	26	18	20—32	4	10	12
14) Szombierki Bytom	26	18	24—39	6	6	14

Włodzimierz Lubański — najlepszy strzelec Górnika

„Królem strzelców” sezonu 1971/72 został Ryszard Szymczak (Gwardia) — 16 bramek. Na drugim miejscu znalazł się Włodzimierz Lubański — 14 bramek, na trzecim Joachim Marx (Ruch) — 13 bramek.

Zgodnie z tradycją redakcja katowickiego SPORTU przeprowadziła wśród trenerów plebiscyt na najlepszego „piłkarza wiosny 1972”. Tytuł zdobył, ze znaczną przewagą Włodzimierz LUBAŃSKI przed Kazimierzem Deyną (Legia), Szymczakiem (Gwardia), Anczakiem (Górnika).

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW

„Postęp”

w Zabrze, ulica Stalmacha 2

poleca usługi w zakresie

spawalnictwa i ślusarstwa

jak:

- ★ GARAŻE BLASZANE
- ★ OGRODZENIA METALOWE
- ★ BRAMY
- ★ PARKANY itp.

w punkcie usługowym w Zabrze, ul. Pułaskiego 5

oraz

tapicerstwa

jak:

- ★ wykonawstwo i naprawa tapczanów
- ★ kozetek
- ★ foteli
- ★ tapicerki samochodowej
- ★ wykonanie materacy do łóżek i wózków dziecięcych

w punktach usługowych w Zabrze przy ul. Gwardii Ludowej 5 i ul. Wolności 312.

Kopalnia „PSTROWSKI”

zatrudni natychmiast do pracy:

- ☆ ROBOTNIKÓW DOŁOWYCH
- ☆ MURARZY
- ☆ ELEKTRYKARZY
- ☆ DEKARZY
- ☆ MALARZA LITEROWEGO
- ☆ INSTALATORÓW WODNO-KANALIZACYJNYCH
- ☆ ŚLUSARZY

ZGŁOSZENIA przyjmuje Dział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych Kopalni „PSTROWSKI” w Zabrze-Biskupicach, ul. Pstrowskiego nr 106. Dojazd tramwajem linii nr 5 z Zabrze lub Bytomia.

ŚLĄSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO KONSTRUKCJI STALOWYCH I URZĄDZEŃ PRZEMYSŁOWYCH

MOSTOSTAL

ZABRZE, UL. WOLNOŚCI 262

telefony: 710-608 dyrektor, 713-221 centrala
telex 0312310

PRODUKUJE I MONTUJE:

- hale przemysłowe i sportowe, zbiorniki kuliste i inne
- kominy, maszty telewizyjne i radiowe
- kolejki linowe i wyciągi turystyczne
- konstrukcje aluminiowe
- żurawie wieżowe od 100 do 160 tonometrów

oraz prowadzi montaż:

- ▶ urządzeń i instalacji przemysłowych dla hutnictwa żelaza i stali, cementowni i przemysłu chemicznego ◀

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „RADZIONKÓW”

w Radzionkowie

zatrudni

przy pracach pod ziemią większą ilość robotników kwalifikowanych i niekwalifikowanych w wieku od 18—45 lat. Niezależnie od wysokości wynagrodzenia zasadniczego każdy podejmujący po raz pierwszy pracę pod ziemią otrzymuje dodatek stabilizacyjny w wysokości 400,— zł miesięcznie i premię dla nowo zwerbowanych po 6 i 12 miesiącach nienagannej pracy.

Kopalnia zapewnia ponadto

dowóz do pracy autobusami pracowników z dalszych okolic. Przy kopalni istnieje również Spółdzielnia Mieszkaniowa „Górnik”.

Zgłoszenia do pracy w kopalni przyjmuje codziennie
Dział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych.

JEŻELI LUBISZ
MIŁE
NIESPODZIANKI,
GRAJ
W "KAROLINCE"!

Dla sportowców tyrystów zestawy turystyczne (konserwy)

DO NABYCIA

»W SUPER SAMIE«

MIEJSKIEGO HANDLU
DETALICZNEGO
ARTYKUŁAMI SPOŻYWCZYMI
W ZABRZU, UL. WOLNOŚCI 284

**BIURO PROJEKTÓW
I WDRAŻANIA TYPIZACJI
GÓRNICZEJ**

w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8/10

Obok podstawowej działalności obejmującej prace typizacyjne w zakresie górnictwa podziemnego i dokumentację techniczną dla wybranych przedsięwzięć inwestycyjnych

Wykonuje dla kopalń węgla kamiennego i innych jednostek resortu górnictwa, w oparciu o własne rozwiązania typowe i wzorcowe, dokumentację techniczną budowy następujących obiektów socjalno-bytowych:

OBIEKTY DLA OŚRODKÓW CAMPINGOWYCH
(PAWILONY MIESZKALNE, RECEPCJE,
SANITARNE, KUCHNIE TURYSTYCZNE)

HOTELE ROBOTNICZE I INTERNATY
Z PREFABRYKOWANYCH ELEMENTÓW
TYPU „RYBNIK”

OBIEKTY ŻYWIENIA ZBIOROWEGO
W ZAKŁADACH PRACY

OBIEKTY SOCJALNO KULTURALNE

DOMKI JEDNORODZINNE
Z ELEMENTÓW PREFABRYKOWANYCH

Biuro rozpowszechnia typową dokumentację elementów i ich układów, urządzeń i obiektów górnictwa podziemnego.

Rozpowszechniane projekty i inne opracowania objęte są wydawanym corocznie wykazem i albumem kart katalogowych.

**SPÓŁDZIELNIA PRACY MECHANIKÓW PRECYZYJNYCH
W KATOWICACH, Zarząd przy ul. Plebiscytowej 23**

POLECA P.T. Klientom następujące usługi:

Naprawę

- zapalniczek gazowych i ich napełnianie,
- silników elektrycznych,
- lodówek absorpcyjnych, pralek, odkurzaczy, maszyn do szycia itp.
- zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego,
- zegarów i zegarków,
- radioodbiorników i telewizorów,
- aparatury pomiarowej cieplnej i automatyki (konserwacja i instalacja sprzętu spawalniczego) palniki, reduktory, manometry,
- dźwigów osobowych i towarowych (remont, konserwacja) motopomp ppoż.,
- silników samochodowych „Syrena”,
- szlifowanie i ostrzenie różnych narzędzi,
- regenerację wałów korbowych do samochodów i motocykli,
- szlifowanie cylindrów do samochodów i motocykli,
- regenerację resorów samochodowych.

Ponadto Spółdzielnia produkuje:

- wały napędowe do liczników samochodowych i motocyklowych,
- linki do gazu, sprzęgła i hamulca do motocykli i ciągników,
- sprężyny wszystkich typów (z blachy, drutu i płaskownika).

Wszelkich informacji w sprawie usług i produkcji udziela dział techniczny Spółdzielni w Katowicach przy ul. Plebiscytowej 23, tel. 312-658.

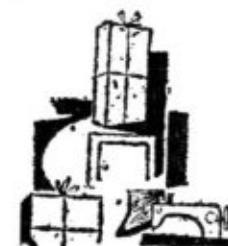

Wojewódzka Spółdzielnia Spożywców

„S P O Ł E M”

Oddział Zabrze

z a p r a s z a

do zespołu pawilonów handlowych w Zabrzu, przy ul. Wolności 261. W nowoczesnych, estetycznych pawilonach znajdują się bogato zaopatrzone sklepy branżowe dla pań, panów i nastolatków. Polecamy także dobrze zaopatrzony sklep samoobsługowy „Tęcza” przy ul. Dworcowej oraz Spółdzielczy Dom Handlowy przy ul. Wolności 299.

PRZEDSIĘBIORSTWO SPEDYCJI MIĘDZYNARODOWEJ

C. Hartwig

KATOWICE, UL. SŁOWACKIEGO 37, tel. 380-45 do 48

Dyrektor 303-45, Telex — 0312491 do 0312489

Adres telegraficzny — CEHARTWIG Katowice

- WYKONUJE spedycje przesyłek w imporcie, eksporcie jak również tranzycie zarówno lądem jak i żeglugą śródlądową w obrocie z wszystkimi krajami Europy (z wyjątkiem Związku Radzieckiego) oraz Bliskim Wschodem;
- ORGANIZUJE kombinowane transporty (lądem i morzem) poprzez porty śródziemnomorskie;
- ORGANIZUJE regularne przewozy towarów wagonami zbiorowymi z krajami Europy i Bliskiego Wschodu;
- ORGANIZUJE przewozy specjalne ładunków o dużym ciężarze i przekroczonej skrajni ładunkowej w komunikacji międzynarodowej lądem jak i też w transporcie wodnym.

„Czas to pieniądz”

WYKORZYSTAJ GO POŻYTECZNIE

DLA SIEBIE I SWOJEJ RODZINY

Zaopatruj jednorazowo swoją spiżarnię

Sklepy „Społem” WSS na terenie 32 miast woj. katowickiego zapraszają do dokonywania większych zakupów podstawowych artykułów spożywczych na okres kilku dni.

UWAGA UCZNIOWIE!

Szkoły Podstawowej klasy VIII

Zasadnicza Szkoła Górnicza Kopalni Węgla Kamiennego „Miechowice” mająca siedzibę w Zabrze-Biskupicach Śl. przy ulicy Zamkowej nr 2

ogłasza wpisy

do Szkoły na rok szkolny 1973—74 do klas

o specjalnościach:

- ☆ **TECHNICZNA EKSPLOATACJA ZŁOŻ**
- ☆ **TELEMONTER ŁĄCZNOŚCI GÓRNICZEJ**

Warunki przyjęcia:

- 1) Wiek 15—18 lat
- 2) Ukończenie szkoły podstawowej
- 3) Dobry stan zdrowia

Przy wpisie należy:

1. Złożyć podanie podpisane przez kandydata oraz jego rodziców lub opiekuna.
2. Załączyć: życiorys, dokument urodzenia, ostatnie świadectwo szkolne (ukończenie kl. VII)
3. Za pośrednictwem dyrekcji szkoły zawrzeć umowę z zakładem pracy.

Kopalnia prowadząca szkołę zapewnia:

- a) pomoc materialną w gotówce wynoszącą miesięcznie:
400 zł w klasie pierwszej (500 zł dla uczniów mieszkających w internacie),
500 zł w klasie drugiej,
700 zł w klasie trzeciej,
- b) pełne umundurowanie w klasie II i III.
- c) uczniom klas II i III, którzy osiągają dobre i średnie postępy w nauce i wyróżniają się nienagannym sprawowaniem, premie w wysokości od 15—25% stawki miesięcznej pomocy materialnej.
- d) pozamiejscowym odpłatne pełne utrzymanie i zakwaterowanie w internacie szkolnym.

Ukończenie szkoły uprawnia absolwentów:

- ☆ do wstępu do trzyletniego technikum górniczego
- ☆ do uzyskania stanowisk, na których wymaga się kwalifikacji zawodowych górniczych.

Zapisy przyjmuje sekretariat szkoły codziennie od dnia 1 lutego 1973 oraz Dział Szkolenia i Doskonalenia Kadr Kopalni Miechowice codziennie w godz. od 7.00—15.00.

Uwaga Rodzice

Uczniowie klasy VIII Szół Podstawowych
Zakład Transportu Kolejowego i Gospodarki Kamieniem
Zabrzeńskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Zabrzu
ulica Hagera Nr 6

przyjmuje

ZAPISY do nauki zawodu do klasy I
Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących
na rok szkolny 1972—73

o specjalności

MECHANIK MASZYN I URZĄDZEŃ KOLEJOWYCH
Nauka zawodu trwa 3 lata

W okresie nauki uczniowie będą otrzymywać następujące wynagrodzenie: w I roku nauki 150,— zł, w II roku nauki 320,— zł, w III roku nauki wynagrodzenie godzinowe wg najbliższej kategorii plac.

Ponadto zakład zapewnia:

odzież roboczą i narzędzia, wszelkie świadczenia wynikające z układu zbiorowego pracy w górnictwie.
Ukończenie szkoły uprawnia absolwentów do wstępu do trzyletniego Technikum.

Warunki przyjęcia:

1. Ukończona szkoła podstawowa (8 klas)
2. Ukończenie 15 lat i nieprzekroczenie 17 lat życia.
3. Zaświadczenie lekarskie o przydatności do zawodu
4. Podanie i życiorys własnoręcznie napisane i podpisane.
Podanie powinno być również podpisane przez rodziców.

Podania przyjmuje

i szczegółowych wyjaśnień udziela Dział Administracji Zakładu
Zabrze, ulica Hagera nr 6.
Ponadto Zakład Transportu Kolejowego i Gosp. Kamieniem

zatrudni:

- maszynistów parowozu ■ pomocników maszynistów
- manewrowych ■ kierowników pociągu ■ dyżurnych ruchu
- zwrotniczych ■ robotników niewykwalifikowanych do robót torowych na bocznicach kolejowych kopalń

Wymagane kwalifikacje i uprawnienia obowiązujące w PKP. Dla zamiejscowych zapewnione zakwaterowanie w Hotelu Robotniczym. Reflektującym na mieszkanie spółdzielcze Zakład udziela pożyczki na ogólnie obowiązujących zasadach.

Warunki płacy wg Zbiorowego Układu Pracy dla pracowników zatrudnionych w Zakładach Przemysłu Węglowego.

Wszelkich bliższych informacji udziela Dział Kadr Zakładu
Transportu Kolejowego i Gospodarki Kamieniem
w Zabrzu, ulica Hagera 6.

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO „MIECHOWICE” w Bytomiu-Miechowicach

przyjmie do pracy na dole

robotników górniczych kwalifikowanych
i niekwalifikowanych w wieku od 18—40 lat

Pracownicy podejmujący pracę w kopalni pod ziemią
otrzymują:

- 1) wynagrodzenie za pracę wg postanowienia Zbiorowego Układu Pracy w Przemysle Węglowym łącznie z deputatem węglowym (żonaci i żywicieli rodzin po 8 ton węgla deputatowego w stosunku rocznym w tym 6 ton w naturze a 2 tony w ekwiwalencie — węgiel w naturze można przekazywać do miejsca zamieszkania swych rodzin);
- 2) komplet odzieży roboczej nieodpłatnie. Pracownicy, którzy po raz pierwszy podejmują pracę dołową w kopalni otrzymują dodatkowo:
 - a) specjalny dodatek stabilizacyjny do zarobku w wysokości 400,— zł miesięcznie w ciągu 2 lat pracy.
 - b) premie za nienaganną pracę po 6 miesiącach 400,— zł, a po roku 800,— zł,
 - c) kredytowe wyżywienie w okresie pierwszego miesiąca pracy,
 - d) zamieszkali w Domu Górnika korzystają z dodatku za rozłąkę oraz raz w miesiącu usprawiedliwienie dniówki celem odwiedzenia rodziny za zwrotem kosztów podróży.

Przy zgłoszeniu się do pracy należy przedłożyć:

- 1) Dowód osobisty i książeczkę wojskową lub zaświadczenie rejestracji z okresowym wymeldowaniem do Bytomia.
- 2) Zaświadczenie zwolnienia z ostatniego miejsca pracy.
- 3) Świadectwo ukończenia 7 klas szkoły podstawowej.
- 4) Książeczkę Ubezpieczeniową.

Dla pracowników zamiejscowych przygotowano pomieszczenia w Domach Górnika przy których są stołówki wydające kaloryczne i smaczne całodienne wyżywienie.

Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Dział Zatrudnienia i Spraw Socjalnych kopalni „Miechowice” w Bytomiu-Miechowicach, ul. Racjonalizatorów 52.

Dojazd z Bytomia tramwajami nr: 31, 32, 33
oraz autobusami: 14, 20 i 92.

**ZABRZAŃSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
SPEDYCYJNO-TRANSPORTOWE
PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO**

ZABRZE, ul. Kasprowicza 5

ZATRUDNI NATYCHMIAST:

- kierowców samochodowych z I-szą i II-gą kategorią prawa jazdy,
- monterów samochodowych,
- ładowaczy.

Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr Przedsiębiorstwa.

**Jeśli nowa,
elegancka sukienka**

to z: „ANILANY”

Anilana tkanina XX wieku, nie kurczy się,
nie filcuje, wytrzymała na przecieranie,
łatwa w praniu!

Bogaty wybór gotowych wyrobów z anilany poleca sklep specjalistyczny MHD Artykułami Przemysłowymi

**w Chorzowie przy ul. Wolności 15
(obok kina „Polonia”)**

► ZAPRASZAMY ☆ ZAPRASZAMY ☆ ZAPRASZAMY ◀

**KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO
„MAKOSZOWY” W ZABRZU**
ul. Makoszowska Nr 17

PRZYJMIE DO PRACY

pod ziemią mężczyzn w wieku od 18 do 40 lat.

Zgłoszenia przyjmuje oraz wszelkich informacji udziela Dział
Zatrudnienia Kopalni tel. 71-40-41 wewn. 653, 655.

**Dyrekcja Zasadniczej Szkoły Górniczej
przy KWK „Makoszowy” w Zabrzu**

OGŁASZA WPISY

do klas pierwszych na rok szkolny 1973/74

Warunkiem przyjęcia jest dobry stan zdrowia stwierdzony badaniem lekarskim, wiek 15—18 lat oraz ukończenie szkoły podstawowej.

Przy zgłoszeniu należy przedłożyć odpis aktu urodzenia, podanie podpisane przez rodziców lub opiekunów, życiorys, orzeczenie lekarskie, świadectwo szkoły podstawowej.

U w a g a: dla uczniów zamiejscowych szkoła prowadzi internat.

Wszelkich informacji udziela sekretariat szkoły w Zabrzu przy ul. 3 Maja 118, tel. 71-29-15.

ZAKŁADY KOKSOCHMICZNE

„Zabrze”

w Zabrzu

Poszukują robotników niewykwalifikowanych
mężczyzn w wieku 18—45 lat,
celem zatrudnienia w podległych zakładach:

- Zakład nr 1 (Jadwiga) — Zabrze 3, Zamkowa 9
- Zakład nr 2 (Zaborze) — Zabrze, ul. Pawliczka 1
- Zakład nr 3 (Makoszowy) — Zabrze, Makoszowska 15
- Zakład nr 4 (Walenty) — Ruda Śl. 1, Szyb Walenty 18
- Zakład nr 5 (Orzegów) — Ruda Śl. 4, 15 Grudnia 15
- Zakład nr 6 (Concordia) — Zabrze, ul. Hagera 14,

oraz rzemieślników:

ślusarzy, elektromonterów, spawaczy, murarzy i innych w grupie remontowo-budowlanej do służb utrzymania ruchu w zakładach.

W A R U N K I

- praca w systemie czterobrygadowym,
- wynagrodzenie zgodnie z Układem Zbiorowym Pracy dla Hutnictwa 10,20 — 15,00 zł/godz. + premie, dodatki świąteczne i nocne,
- zakwaterowanie w hotelach robotniczych i na kwaterach prywatnych,
- deputat węglowy w wysokości 8 ton rocznie po roku pracy,
- pomoc finansowa przy ubieganiu się o mieszkanie spółdzielcze,
- wyżywienie w stołówkach odpłatne,
- inne świadczenia socjalne zgodnie z Układem Zbiorowym Pracy.

Zgłoszenia przyjmuje i informacji udziela Dział Kadr i Szkolenia w Zabrzu, przy ul. Pawliczka 1, oraz poszczególne zakłady.

ZAKŁADY ODZIEŻOWE GÓRNICTWA I ENERGETYKI

w Rudzie Śląskiej, ulica Czarnoleśna 16
Telefon 486-027, Węglowy 94-863

Podległe Centrali Zaopatrzenia Górnictwa i Energetyki w Katowicach
ul. Powstańców 17

produkują i polecają

- ◆ UBRANIA ROBOCZE MĘSKIE
- ◆ UBRANIA ROBOCZE DAMSKIE
- ◆ MUNDURY SŁUŻBOWE
- ◆ MUNDURY SZKOLNE
- ◆ SPODNIE ROBOCZE

Dla wszystkich pracowników resortu górnictwa i energetyki w pełnym zestawie wzorów i rozmiarów wzrostów wykonanych z tkanin z domieszką włókien poliestrowych celem ich wzmocnienia oraz zmniejszenia kurczliwości.

**ZASADNICZA SZKOŁA
GÓRNICZA KOPALNI WĘGLA
KAMIENNEGO „ANDALUZJA”
w Brzozowicach Kamieniu**

ogłasza WPISY na rok szkolny 1973 / 74

Szkoła kształci w następujących zawodach:

- górnik technicznej eksploatacji złóż,
- mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego,
- elektromonter górnictwa podziemnego.

Warunki przyjęcia: 1) ukończenie 15 lat, a nie przekroczony 18-ty rok życia, 2) ukończenie szkoły podstawowej, 3) zaświadczenie lekarza wytypowanego przez Poradnię Obwodową dla górników o przydatności do zawodu górniczego.

Przy wpisie należy złożyć życiorys, dokument urodzenia, ostatnie świadectwo szkolne oraz za pośrednictwem dyrekcji szkoły zawrzeć umowę z zakładem pracy.

Kopalnia zapewnia: pomoc materialną przewidzianą zarz. MGiE. Przywileje dla najlepszych uczniów: najlepszym uczniom wszystkich klas przyznaje się na zakończenie roku szkolnego użytkowe nagrody rzeczowe. Uczniowie kończący klasę III z wynikiem bardzo dobrym mogą otrzymać jako nagrodę uroczysty mundur górniczy.

Ukończenie szkoły uprawnia absolwentów do:

- noszenia odznaki absolwenta Zasadniczej Szkoły Górniczej,
- wstępu do 3-letniego Technikum Górniczego dla młodzieży niepracującej z tym, że absolwenci z ogólną oceną bardzo dobrą mają prawo do Technikum bez egzaminu wstępnego,
- uzyskanie stanowisk, na które wymaga się kwalifikacji zawodowych górniczych.

Dogodne dojazdy autobusami WPK Nr 5, 85, 168, 185 oraz Górnictwymi Liniami Komunikacyjnymi.

**KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO
„BIELSZOWICE” w Rudzie Śl. 11**

zatrudni natychmiast do pracy pod ziemią:

GÓRNIKÓW, CIEŚLI, ŁADOWACZY
oraz do pracy na powierzchni:
murarzy, pom. murarzy, dekarzy, brukarzy,
ślusarza-mechanika do naprawy sprzętu budowlanego,
szklarza, operatora lokomotywek spalinowych,
mechanika do napraw tych lokomotywek,
operatora spycharki „Mazur”
operatora dźwigu „Star”
operatora ładowarki „Empor”
palaczy kotłów wysokoprężnych
maszynistów parowozu
oraz
sprzątaczkę do domów górnika

Pracownicy kopalni korzystają z licznych udogodnień socjalnych, między innymi:

- z ośrodków wczasowych nad morzem i w górach,
- z opieki własnej przychodni lekarskiej,
- z przedszkoli i żłobka,
- z hali sportowej.

Bliższych informacji udziela dział zatrudnienia kopalni w Rudzie Śl. 11 ulica Edmunda Kokota 168, pokój nr 5 w gmachu dyrekcji.

Chcesz zdobyć wysokie kwalifikacje zawodowe, względnie podnieść i rozwijać posiadane kwalifikacje, zgłoś się do:

**JAWORZNICKO-MIKOŁOWSKICH
ZAKŁADÓW NAPRAWCZYCH PRZEMYSŁU
WĘGLOWEGO
w Kostuchnie, ul. Sienkiewicza 105, pow. Tychy**

Zakład stosuje nowoczesną technologię produkcji i gwarantuje wysokie zarobki zarówno dla mężczyzn jak i kobiet. Na pracowników zamiejscowych czekają kwatery prywatne, a po 2 latach pracy istnieje możliwość uzyskania mieszkania spółdzielczego.

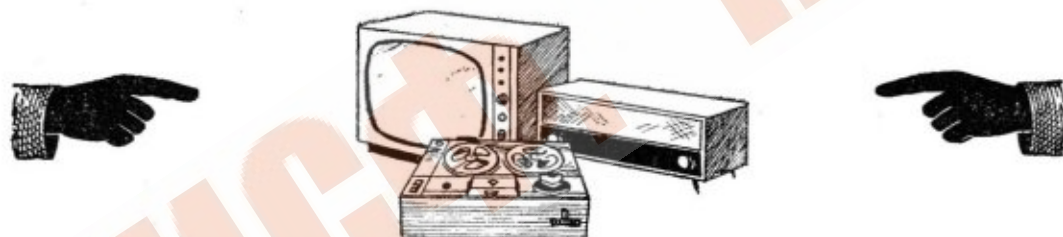
Placówki ZURT-u

zawiadamiają

KUPISZ NA RATY

MAGNETOFONY ZK-120	w cenie 3.500 złotych
ZK-125	w cenie 4.300 złotych
ZK-140	w cenie 4.400 złotych
ZK-140T	w cenie 4.600 złotych
ZK-145	w cenie 5.200 złotych
ZK-120T	w cenie 3.700 złotych

Pierwsza wpłata przy kupnie wynosi tylko 10%
pozostałe raty spłacasz w ciągu 24 miesięcy.

SPÓŁDZIELNIA INWALIDÓW „DOBROBYT” W ZABRZU

ul. Wolności 278

PRODUKUJE I POLECA:

- ▶ wszelkiego typu wałki giętkie szybkościomierza do samochodów produkcji krajowej oraz z importu,
- ▶ liny holownicze do samochodów ciężarowych i osobowych,
- ▶ nożne przełączniki świateł w samochodach typ M01, 14, 16 zamienny z SW13.

Ponadto Spółdzielnia informuje, że w II-giej połowie IV-go kwartału 1972 r. zostanie uruchomiona produkcja stacyjek samochodowych.

Zamówienia na w/w artykuły należy kierować do Wojewódzkiej Hurtowni Sprzętu Motoryzacyjnego „Motozbyt”.

Równocześnie informujemy Instytucje oraz P.T. Klientów, że w II-giej połowie IV-go kwartału 1972 r. Spółdzielnia uruchamia produkcję elektrycznych nawilżaczy powietrza, które znajdują się w sprzedaży jeszcze w m-cu grudnia br. w sklepach z art. przemysłowymi i zmechanizowanego sprzętu gospodarstwa domowego.

Wszelkich informacji odnośnie składania zamówień udziela Dział Zbytu telefon 71-31-13.

ZAKŁADY GUMOWE GÓRNICTWA PRZEDSIĘBIORSTWO PAŃSTWOWE BYTOM 8 — MIECHOWICE

PRODUKUJĄ:

Taśmy przenośnikowe płaskie do przenośników z przekładkami bawełnianymi i stilonowymi o dużych wytrzymałościach wg obowiązujących norm.

Pasy pędne płaskie gumowe tkaninowe o różnych wymiarach.

Pasy gumowe z rowkami do owijania bębnow, przenośników pędnych i napędowych.

Wszelkie artykuły gumowe techniczne, formowane i nieformowane dla przedsiębiorstw resortu górnictwa.

WYKONUJĄ:

Naprawy i przeróbki taśm przenośników płaskich.

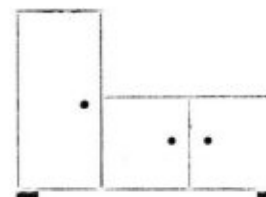
Skorzystaj z porad kulinarnych

- **MISTRZÓW RONDLA**
 - **SZEFÓW KUCHNI**
- naszych**
ZAKŁADÓW
GASTRONOMICZNYCH

Restauracja „**EUROPEJSKA**”
BYTOM, Pl. Maciejowskiej

Restauracja „**POLONIA**”
BYTOM, ul. Moniuszki

Bogaty wybór mebli z Egiptu

POLECA P. T. KLIENTOM

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLU MEBLAMI
w Bytomiu, ul. 1-go Maja Nr 26

- dzięki wysokim walorom użytkowym i jakościowym tych mebli masz gwarancję gustownego i nowoczesnego urządzenia Swojego mieszkania.
- Nie zwlekaj! trafność wyboru i zakupu mebli z Egiptu spełni Twoje marzenia!
- Zapraszamy do sklepów WPHM i życzymy pomyślnych zakupów!

BIURO PROJEKTÓW GÓRNICZYCH

GLIWICE, UL. MARCINA STRZODY 2

wykonuje na zlecenie krajowe i zagraniczne

kompleksowe opracowanie projektowe kopalń węgla kamiennego — projekty zagospodarowania rejonów górniczych — projekty budowy kopalń głębinowych, rozbudowy i modernizacji kopalń, a także projekty obiektów górniczych.

Projektuje najnowocześniejsze technologie i urządzenia stosując między innymi elektroniczną technikę obliczeniową i projektowanie modelowe.

Katowice-Szopienice
ul. Wiosny Ludów 91

Gwarancja
Bezpieczeństwa
przez
Terminowy odbiór
SPRZĘTU
POŻARNICZEGO
I OCHRONNEGO

**KAPELUSZE Z FILCU WŁOSKIEGO
LUB WEŁNIANEGO
ELEGANCKIM NAKRYCIEM GŁOWY**

Duży wybór kapeluszy

dla Pań — w cenie od 85,— do 200,— zł
dla Panów — w cenie od 65,— do 360,— zł

do nabycia w sklepach handlu uspołecznionego na terenie całego województwa — bieżąco zaopatrywanych przez

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo
Tekstylno-Odzieżowe
w Katowicach

KOPALNIA WĘGLA KAMIENNEGO

„ZABRZE“

ULICA LOMPY NR 11

przyjmie do pracy na powierzchni i pod ziemią:

- ▲ dekarzy, murarzy
- ▲ strażaków i strażników
- ▲ cieśli górniczych i budowlanych
- ▲ sprzątaczk
- ▲ górników i młodych górników
- ▲ pracowników niewykwalifikowanych

Blizszych informacji udziela Dział Zatrudnienia kop. „Zabrze“

Dyrekcja Miejskiego Handlu Detalicznego

w Siemianowicach Śl., ul. Poprzeczna 5

ZAPRASZA NA ZAKUPY DO

sklepu ELEGANT przy ul. Świerczewskiego 6,
„ SPORTOWEGO przy ul. Powstańców 6,
„ ODZIEŻOWEGO przy ul. Powstańców 16,
„ DOM DZIECKA przy ul. Powstańców 16,
„ WŁÓKIENNICZEGO przy ul. Komuny Paryskiej 1,
„ WŁÓKIENNICZEGO przy ul. Sobieskiego 3,
„ PAWILON ODZIEŻOWY w Michałkowicach, Osiedle Zawadzkiego,
„ GOSPODARSTWA DOMOWEGO, przy ul. Świerczewskiego 2,
„ Z ARTYKUŁAMI METALOWYMI, przy ul. Powstańców 6,
„ PERFUMERYJNO-CHEMICZNEGO przy ul. Świerczewskiego 18.

ŻYCZYMY PRZYJEMNYCH ZAKUPÓW!

SZYBKO I NOWOCZEŚNIE DOKONASZ ZAKUPÓW

W SKLEPACH MHD

- ◆ zamawiając towar telefonicznie lub
- ◆ składając zamówienie lub
- ◆ kupując artykuły spożywcze w większych ilościach.

SKLEPY MHD PRZYJMUJĄ ZAMÓWIENIA PISEMNE LUB TELEFONICZNE NA ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I PRZYGOTOWUJĄ JE NA OKREŚLONĄ GODZINĘ DO

▲ odbioru przez klienta lub ▲ dostarczając je do domu.

Miejski Handel Detaliczny

ARTYKUŁAMI SPOŻYWCZYMI

W CHORZOWIE

**poleca szeroki asortyment
wrobów garmazeryjnych w niżej
podanych sklepach garmazeryjnych:**

nr 901 w Chorzowie przy ul. Wolności 33'
nr 902 w Chorzowie przy ul. 1 Maja 4
nr 903 w Chorzowie przy ul. Bożogrobców 5
nr 904 w Chorzowie przy ul. P. Findera 13
nr 905 w Chorzowie przy ul. St. Batorego 15

ZAKŁAD REMONTOWO-BUDOWLANY
przy Zabrzeńskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego
Gliwice, ul. M. Strzody 2 — tel. 91-50-21

przyjmuje do pracy na dobrych warunkach

- murarzy i tynkarzy
- monterów wewn. instalacji budowlanych
- elektryków
- betoniarzy i zbrojarzy
- dekarzy
- majstrów i techników budowlanych
- kierowników budów oraz
- chłopców w wieku 15—17 lat do nauki w zawodach:
dekarz, blacharz
cieśla.

Zamiejscowi zamieszkać mogą w dobrze wyposażonym Hotelu Robotniczym a uczniowie w internacie.

Miejski Handel Detaliczny
Art. Przem. w Gliwicach

zaprasza na zakupy do naszych sklepów

„MARKIZA” Gliwice, Zwycięstwa 30
„ADAM” Gliwice, Zwycięstwa 16
„PAN” Gliwice, Zwycięstwa 27

Dla Pań

bluzki, swetry, podomki, bielizna damska, chusteczki, szaliki, rękawiczki.

Dla Panów

swetry, koszule, bieliznę męską, krawaty, szaliki, kapelusze.
Chcesz mieć modne dodatki, wstąp do naszych sklepów.

Kopalnia Węgla Kamiennego

»ROKITNICA«

w Zabrze 8, ul. Szybowa 2

PRZYJMUJE DO PRACY:

- ▲ GÓRNIKÓW
- ▲ MŁODSZYCH GÓRNIKÓW
- ▲ CIEŚLI GÓRNICZYCH
- ▲ DEKARZY
- ▲ STRAŻAKÓW
- ▲ PRACOWNIKÓW NIEWYKWALIFIKOWANYCH

Wynagrodzenie wg układu zbiorowego dla pracowników zatrudnionych w kopalni węgla kamiennego. Wymagane jest ukończenie 18 lat oraz szkoły podstawowej.

Robotnikom zamiejscowym zapewnia się zakwaterowanie w Domach Górnika oraz odpłatne wyżywienie w stołówkach przy każdym Domu Górnika.

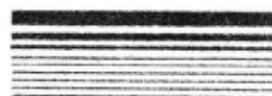
Bliższych informacji udziela Dział Zatrudnienia Kopalni Węgla Kamiennego „Rokitnica” w Zabrze 8, ul. Szybowa 2.

Przedsiębiorstwo

Robót

Górnich

w Bytomiu

prowadzi: w ZASADNICZEJ SZKOLE GÓRNICZEJ przy Kopalni Węgla Kamiennego „BYTOM” w Bytomiu, ul. Lenina 7 — klasę „Górnich Budownictwa Podziemnego” o specjalnościach:

◆ górnika robót kamiennych	◆ cieśli torowego
◆ górnika murarza	◆ górnika mechanika
◆ górnika betoniarza	◆ górnika elektryka
◆ górnika zbrojarza	◆ operatora wiertnic dołowych
◆ cieśli budown. podziemn.	◆ ślusarza maszyn górniczych

Przyjęcie uczniów odbywa się bez egzaminu wstępnego. Uczniowie otrzymują pełne umundurowanie i pomoc materialną w wysokości 400 do 700 zł miesięcznie. Uczniowie wyróżniający się dobrymi wynikami w nauce mogą otrzymać do 25% premii. Dla zamiejscowych zapewnia się miejsce w komfortowym urządzonej internacie, prowadzącym stółkę z całodziennym utrzymaniem.

WARUNKI PRZYJĘCIA:

- ukończenie szkoły podstawowej
- wiek 15—18 lat
- dobry stan zdrowia.

Ukończenie Zasadniczej Szkoły Górniczej uprawnia:

- do wstępu do 3-letniego Technikum Górniczego na Wydział Budownictwa Górniczego,
- do zajmowania stanowisk pracy, na które wymagane są wysokie kwalifikacje zawodowe.

Zgłoszenie z zaznaczeniem „Klasa Budownictwa Górniczego” należy kierować na adres: **Przedsiębiorstwo Robót Górniczych BYTOM, ul. Mo-niuszki 22.**

NOTATKI